

നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ
ഭാഗ്യമുള്ളവ.

By

വെ. റവ. ഫാദർ പ്ലാസിഡ്, റി. ഒ. സി. ഡി.,
പി. എച്ച്. ഡി., ഡി. ഡി., ഡി. സി. എൽ.

കോപ്പി—1000.

വില 2 ണ.

1915.

Nihil Obstat:

Rev. Fr. Celestine T. O. C. D.

Rev. Fr. Canisius T. O. C. D.

Chethipuzhay.

15-5-1945.

Imprimi Potest.

V. Rev. Fr. John of Jesus Mary T. O. C. D.

Prior General.

Ernakulam.

19-5-1945

Imprimatur.

MOST REV. MAR SEVERIOS,
Ad. Apostolic of Tiruvalla.

Tiruvalla,

15-6-'45.

നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ.

പ്രാരംഭം.

“നിങ്ങൾ കാണുന്നവ കാണുന്ന കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: വളരെ പ്രവാചകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും നിങ്ങൾ കാണുന്നവ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, എങ്കിലും കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവ കേൾക്കുവാനും (ആഗ്രഹിച്ചു) എങ്കിലും കേട്ടില്ല”.

ലൂക്കോസ്. 10/23, 24.

1653 ജനുവരി 8-ാം-നു- വെള്ളിയാഴ്ച-മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ വെച്ചു നടന്ന ക്രൂനൻകരിശു സത്യമാണല്ലോ അന്നുവരെ കത്തോലിക്കരായിരുന്ന കേരള കൽദായ നസ്രാണികളെ രണ്ടായി പിളർന്നത്. മതരക്ഷയിൽ പെട്ടവർ അവരുടെ മേല്പട്ടക്കാരോടുകൂടി കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനരൊക്യുപ്പെട്ട കാണുവാൻ ഇതഭാഗത്തു മുണ്ടായിരുന്ന നമ്മുടെ പുരൂന്മാർ അത്യധികം ആഗ്രഹിക്കുകയും അത്രാനും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

1930 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം-നു- കൊല്ലത്തു് ഓലിക്കരയെ വെച്ചു് മാർ തുവാറിയൂസ് മാർതീയോഫിലോസ് എന്ന വന്ദ്യ തിരുമനീമാർ കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനരൊക്യുപ്പെട്ടതോടെ നമ്മുടെ പുരൂന്മാർക്കു കാണുവാനോ കേൾക്കുവാനോ ഇടയാകാത്ത ആ സംഗതി കാണുവാനും കേൾക്കുവാനും അവരുടെ അയോഗ്യ പിൻഗാമികളായ നമുക്കു ഇടവന്നിരിയ്ക്കുന്നു. പുനരൊക്യു. കൈവരത്തുവാൻ നമ്മുടെ പുരൂന്മാർ നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണം പുനരൊക്യുപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തിൽ വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിയ്ക്കും.

ക്രൂനൻകരിശു സത്യം. ൧൬൫൩.

മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹായുടെ മക്കളായ കേരളീയ സുറിയാനി നസ്രാണികൾ അതിപുരാതന കാലംമുതൽ 1599 വരെ കൽദായ അഥവാ പൊബ്യൂത്യ സുറിയാനി ഭരണത്തിൽ വിധേയരായിരുന്നിട്ടിരുന്നു. പരദേശികളായ കൽദായ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ ഭരണ കാര്യാളത്തിൽ സഹായിച്ചിരുന്നവരാണ് അക്കടിയോക്കോന്മാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന സഭാകാരായ വൈദികശ്രേഷ്ഠന്മാർ. 1597-ൽ കാലം ചെയ്ത അങ്കമാ

ലി മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ അബ്രാഹാമായിരുന്നു നമ്മുടെ അവസാനത്തെ കൽദായ മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഗോവയുടെ അല്ലെങ്കിൽ മെനോസിസ് എന്ന പോർട്ടുഗീസു ലത്തീൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ, കേരള സുറിയാനിസഭ സംബന്ധിച്ച് മാപ്പാപ്പായിൽ നിന്നു തനിയ്ക്കു ചിലിച്ചിരുന്ന ചില അധികാരങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി 1599-ൽ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഉദയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസു നടത്തുകയും കേരളകൽദായ സഭയുടെ റീതരിലും ഔചാരങ്ങളിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. തുടന്ന് പൗലിസ്കർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈശോസഭക്കാരായ പോർട്ടുഗീസു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അക്കീയാക്കോനാരുടെ സഹായത്തോടെ സുറിയാനിക്കാരെ ഒരിച്ചുതുടങ്ങി. അങ്കമാലിൽ നിന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർക്ക് അവർ അസ്ഥാനം മാറ്റുകയാൽ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ എന്നും അവരുടെ പിൻഗാമികളും ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഗാർഷ്യാ എന്നു ഭേദമാണ് 1658-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി ഭരണം നടത്തിയിരുന്നതും. തോമ്മാ ആയിരുന്നു (നാട്ടുകാരനായ) അന്നത്തെ അക്കീയാക്കോൻ.

പോർട്ടുഗീസ് അഥവാ പരങ്കി ഭരണത്തോടു സുറിയാനിക്കാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അതുപോലെയുള്ള ദുർബ്ബന്ധാവസ്ഥയിലെത്തിയിരുന്ന ആ കഠലത്തു വിദേശീയനായ അഹത്തജ്ജായ എന്നൊരു സുറിയാനി മെത്രാൻ "നമ്മുടെ നാഥനായ മാപ്പാപ്പായാൽ എല്ലാ അധികാരവും എനിയ്ക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു" എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് 'മേലോപ്പുരിൽ' ആഗതനായി.

(Eustachio, Istoria del Mons. Giuseppe, P. 25)

പോർട്ടുഗീസുകാർ അഥവാ പരങ്കികൾ അഹത്തജ്ജയെ മൈലാപ്പുരിൽ നിന്നു കൊച്ചി വഴി ഗോവയ്ക്കും അവിടെ നിന്നു പോർട്ടുഗലിലേയ്ക്കും കൊണ്ടുപോയി. അഹത്തജ്ജയെ പരങ്കികൾ കൊച്ചിക്കടലിൽ കെട്ടിത്താഴ്ത്തിയെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ശ്രുതിനിമിത്തം വികാരഭരിതരായ നസ്രാണികൾ തോമ്മാ അക്കീയാക്കോൻ നേതൃത്വത്തിൽ മട്ടാഞ്ചേരിൽ സമ്മേളിയ്ക്കുകയും, 1876-ൽ കേരളത്തിലെ 102 യാക്കോബായ പള്ളിക്കാർ മുജത്തരുത്തിയിൽ വെച്ച് എഴുതിയ പടിയോലയിൽ (1) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിയ്ക്കുന്നതുപോലെ "മേലാൽ പരങ്കികളുമായി യാതൊരു സംബന്ധവും ചെയ്തില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്തു വീശിയുകയും ചെയ്തു." അവിടെയുള്ള "ക്രമൻകുരി

1) പത്രോസ് എന്ന യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് മുജത്തരുത്തിൽ വെച്ച് ഒരു സുന്നഹദോസു നടത്തി. തദവസർത്തിൽ കേരളത്തിലെ യാക്കോബായ പള്ളിക്കാർക്കുവേണ്ടി "ക്രമൻകുരി" എഴുതിയതാണ് "മുജത്തരുത്തിപ്പടിയോല."

ശിന്ദേയ് കയറുകെട്ടി പിടിച്ചുകൊണ്ടു് സത്യം ചെയ്യുക നിമിത്തം. "കുനൻകുരിശു സത്യം" എന്നു് ഇതിനു പേരുണ്ടായി.

ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ മന്ദിരം-മന്ദിരം.

പല ആലോചനകൾ നടത്തിയ ശേഷം 1655, മേയ് 22-ാം തീയതി പെന്തിക്കോസ്തിനായാഴ്ച 12 പട്ടക്കാർ ആലങ്ങൂവച്ചുതോമ്മാ അക്കദിയാക്കോന്റെ തലയിൽ അന്യാധ്യവായ, നിയമവിരുദ്ധമായും കൈവയ്പ്പുകയും അദ്ദേഹത്തെ (ഒന്നാം) മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അവരോധിച്ചുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി "മാറ്റാപ്പായുടേയും (Supreme Pontiff) വിശുദ്ധ മാതാവായ റോമ്മാ സഭയുടേയും കല്പനപ്രകാരം വന്ന (അഹതമജ്ജ) പാശ്ചാത്യക്കീസിന്റെ കല്പനയും നിശ്ചയവും അനുസരിച്ചു്" ആയിരുന്നു എന്നതേ അവർ ആ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതു്.

(The Travancore State Manual II, p. 184, 185)

പുനരെക്യാരംഭം.

സുറിയാനിക്കാരിൽ മഹാഭൂരിപക്ഷവും മെത്രാൻ വേഷം കെട്ടിയ തോമ്മാ അക്കദിയാക്കോനെ അനുഗമിച്ചു. എന്നാൽ അക്കദിയാക്കോന്റെ നാലു് ആലോചനക്കാരിൽ രണ്ടുപേർ—കടയിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരു. പള്ളിവിട്ടിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരു. —സത്യം ഗ്രഹിച്ചു ഗാർഷ്യാമെത്രാപ്പോലീത്തായിട്ടു വിദ്യേയരായി. അവർക്കു് അനുഗാമികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആലോചനക്കാരിൽ അതിസമർത്ഥനായിരുന്ന കല്ലിശേരി ആഞ്ഞിലിമുട്ടിൽ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ അക്കദിയാക്കോന്റെ മേൽ സ്വാധീനശക്തി ചെയ്യുതരി അദ്ദേഹത്തെ അക്രമപ്രവൃത്തികളിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തി.

കമ്മെലീത്തർ.

ഗാർഷ്യാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ നിന്നിരുന്നവർ മാറ്റാപ്പായുടെ പക്കൽ നിന്നു് കമ്മെലീത്തരെ കേരളത്തിൽ വരുത്തി. കമ്മെലീത്തരിൽ പ്രധാനനായിരുന്നു "അപ്പസ്തോലികക്കൊമ്മീസറി" ആയ ജോസഫ് സെബാസ്തിയാനി. അദ്ദേഹം 1658-ൽ കേരളം വിട്ടു റോമ്മായിലെത്തി വിവരങ്ങളറിയിച്ച ശേഷം മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു് സുറിയാനിക്കാരുടെ "അഡ്മിനിസ്ട്രാർ" ആയി 1661-ൽ കേരളത്തിൽ വീണ്ടും വന്നുവേണം. മുൻപറഞ്ഞ ചാണ്ടിക്കത്തനാരുമാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളു ട്ടുകൂടി സെബാസ്തിയാനി നടത്തിയ പരിശുദ്ധകരണങ്ങളെ ഉ ട്ടുകൂടി സെബാസ്തിയാനി നടത്തിയ പരിശുദ്ധകരണങ്ങളെ പള്ളിക്കാരുടെ തിരിച്ചുവരവിനു കാരണമായി ഭവിച്ചു.

പുത്തരം പഴയതും.

ഡച്ചുകാർ കൊളീക്കോട്ട പിടിച്ചതോടെ പോർട്ടുഗീസുകാർ നാമാവശേഷമായി തീർന്നു. അന്യദേശക്കാരെല്ലാവരും നാട്ടുപിട്ടുകൊള്ളണമെന്നായിരുന്നു ഡച്ചുകാരുടെ കല്പന. തന്നിമിത്തം 1663-ൽ പള്ളിവിട്ടിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരെ കത്തോലിക്ക സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചശേഷം സെബാസ്ത്യാനിയെ മെത്രാൻ രോമ്മായി ലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി.

സാധുവായി പട്ടം സ്വീകരിയ്ക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ 1663-ാം സ.വത്സരത്തിൽ തന്നെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന ഒരു യാക്കോബായ മെത്രാനെ അക്കദീയാക്കോൻ കേരളത്തിലേയ്ക്കു വരുത്തി. പറവൂർ കബാടങ്ങിയ ഈ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഭിന്നസഹോദരങ്ങളെ യാക്കോബായ വിശ്വാസം പഠിപ്പിയ്ക്കയാൽ അവർ "പുത്തൻകൂറുകാർ" എന്നു വിളിയ്ക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. കത്തോലിക്ക സുറിയാനിക്കാർ പഴയ വിശ്വാസം പാലിച്ചതുകൊണ്ട് "പഴയകൂറുകാർ" എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നും നടപ്പിലിരിയ്ക്കുന്നവയാണല്ലോ ഈ സംജാതകൾ രണ്ടും. സകാർ, രേഖകളില്ല. അവയ്ക്കു സ്ഥാനമുണ്ട്.

പുത്തൻകൂറുകാരുടെ ചരിത്രത്തിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പഴയകൂറുകാരെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണം അന്യമാനത്താവുകയില്ല.

പഴയകൂറുകാരുടെ ചരിത്രം.

മുൻപറഞ്ഞ പള്ളിവിട്ടിൽ ചാണ്ടിമെത്രാൻ പഴയകൂറുകാരെ ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹം പുത്തൻകൂറുകാർ കത്തോലിയ്ക്കാ സഭയുമായി പുനരൊക്യപ്പെട്ടു. റാഫായേൽ ഫിഗൂവാരദൊ എന്ന ഒരു പോർട്ടുഗീസുകാരനാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായമെത്രാനായി വന്നതു്. അതു സുറിയാനിക്കാർക്കു വലിയ അത്യാപ്തിയ്ക്കു റേതുവായി തീർന്നു. ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ മരണാനന്തരം "വരാപ്പഴ ഭരണം" എന്നറിയപ്പെടുന്ന യൂറോപ്യൻ കമ്മെലീത്തരുടെ ഭരണം കേരളക്കരയിൽ സമാരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അന്നു് കൊട്ടങ്ങളുൾ ഭരണവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് പഴയകൂറുകാർ വരാപ്പഴ കൊട്ടങ്ങളുൾ എന്ന രണ്ടധികാരങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു നിന്നിരുന്നു. അവർ മുഴുവനും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കൊട്ടങ്ങളുൾക്കീഴും മറ്റു ചിലപ്പോൾ വരാപ്പഴക്കീഴും ചെന്നു പേർന്നിട്ടുണ്ടു്. കൊട്ടങ്ങളുൾ സി. സാസനത്തിൽ ഭരണം നടത്തിയ പഴയകൂറു സുറിയാനിക്കാരിൽ പ്രഥമഗണനീയന്മാരാണു് കരിയാറ്റിൽ മാർ യെശുസഫ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും പാരോമ്മാക്കൽ തോമ്മാകത്തനായും. 1838 മുതൽ 1857 വരെ കൊട്ടങ്ങളുൾ ഭരണം താല്ക്കാലി

കുമാരൻ നീറന്തലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മെഡലിടക്കാട്ടു, ലവീഞ്ഞു എന്ന രണ്ടു ലത്തീൻ മെത്രാന്മാർക്ക് 1887-ൽ പഴയകൂറുകാർ മുഴുവനും വിടേണ്ടതായി. 1896-ൽ തൃശൂർ, എറണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി എന്ന മൂന്നു ആസ്ഥാനങ്ങളിൽ മൂന്നു നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ അവർക്കു ലഭിച്ചു. 1911-ൽ അറബിൽ തെക്കുംഭാഗക്കാർക്കു തന്നിട്ടു് ഒരു മെത്രാന്മാരായി. കോട്ടയമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം. 1923-ൽ ഒരു പ്രാദേശിക സഭയുടെ സകല പുണ്യങ്ങളും അവർക്കു കൈവരുകയും എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സിംഹാസനവും ചങ്ങനാശേരി, തൃശൂർ, കോട്ടയം എന്ന മെത്രാസനങ്ങളും അവർക്കായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി.

1864-ലും 1874-ലും റോക്കോസ്, മേല്യൂസ് എന്ന വിദേശീയരായ കൽദായ മെത്രാന്മാർ കേരളത്തിൽ വന്നു പഴയകൂറുകാരുടെയിടയിൽ ശീശ്മയുണ്ടാക്കി. മേല്യൂസ് ശീശ്മയുടെ അവശേഷമാണ് തൃശൂരുള്ള സുറായികർ അഥവാ നെസ്തോറിയക്കാർ.

പഴയകൂറുകാരെപ്പറ്റി ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം പുത്തൻകൂറുകാർ, പ്രത്യേകം പുത്തൻകൂറു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പുനരെകൃ. സംബന്ധിച്ചു നടത്തിയിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധങ്ങളിലേക്കു നമുക്കു പ്രവേശിക്കാം.

൧-ാം മാതേന്താമ്മായും പുനരെകൃവും.

“അപ്പസ്തോലിയീക്കു കൊമ്മീസറി” ആയ ജോസഫ് സെബാസ്തിയാനിയും സഹപുയത്തകന്മാരും 1-ാം മാതേന്താമ്മായുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി എത്രയധികം പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു വിവർത്തനിയുടെ ക സുസാജ്യമല്ല. പുനരെകൃപ്പെടുന്നതോടെ തന്നെ മെത്രാനായി അംഗീകരിയ്ക്കണമെന്നായിരുന്നു മാതേന്താമ്മായുടെ അഭിലാഷം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമികളും അതുതന്നെ അവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വയമെതാൻ സ്വീകരിച്ചുമെത്രാൻപദം ഉപേക്ഷിയ്ക്കുകയും, തദാദാ താൻ മുലമുണ്ടായ ദമ്മാതുകയ്ക്കു പരിഹാരം വരുത്തുകയും ചെയ്തുകഴിയുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനാക്കുവാനുള്ള സംഗതി സംബന്ധിച്ചു പര്യാലോചിയ്ക്കുമെന്നായിരുന്നു സെബാസ്തിയാനിയുടെ മറുപടി.

(Bernard ii. p. 96)

സെബാസ്തിയാനി കേരളം വിട്ടതിന്റെ ശേഷം പലരുടേയും സഭപദേശങ്ങൾ നിമിത്തം അദ്ദേഹം മെത്രാന്റെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളെല്ലാം നീക്കിച്ചു് വെറും അക്സിയായക്കോൻ എന്ന നിലയിൽ വ്യാപരിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഗാർഷ്യാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ നിയുക്തനായിരുന്ന പുനിയ അക്സിയായക്കോൻ തദവസരത്തിൽ ചില അധികാരികൾ പ്രയോഗിയ്ക്കുവാൻ, അക്സിയായക്കോൻ സ്മാനം കൂടി തന്നിയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടമെന്നു ഭയന്നു മാറ്റിവച്ചു

സ്മാനചിഹ്നങ്ങൾ മാതോമ്മാവിന്റെ സ്വീകരിച്ചു.

(Bernard II. p. 104)

ഇരുകക്ഷികളും തമ്മിൽ അക്കാലത്തു വലിയ വഴക്കുകൾ നടന്നിരുന്നെങ്കിലും വളരെ പള്ളികളും ജനങ്ങളും ശീശ്മയുപേക്ഷിച്ചു സത്യസഭയുമായി പുനരൊക്യപ്പെട്ടു. “അപ്പസ്തോലിയീകു കൊമീസ്സറി” സെബസ്തിയാനി, പോർട്ടുഗീസു ധവഞ്ചൻറിന്റെ വേരൊരു “കൊമ്മീസ്സറി” ഹിയസീന്റ, പള്ളിവിട്ടിൽ ചാണ്ടിമെത്രാൻ, കടവീൽ ചാണ്ടികത്തനാർ എന്നിങ്ങനെ പലരും ഭിന്നസഭക്കാർക്കുള്ള ഉടെ മാനസാന്തരത്തിനായി ഉള്ളിങ്ങു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

ഒന്നാം മാതോമ്മായും അദ്ദേഹം വരത്തിയ മാർഗ്രിഗോറിയോസും 1670-ൽമാണംപ്രാപിച്ചു. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മാതോമ്മായിയ്ക്കു സാധുവായ മെത്രാൻ പട്ടം കൊടുത്തെന്നും കൊടുത്തില്ലെന്നും പറയുന്നവരുണ്ടു്.

രണ്ടാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും മാതോമ്മാമാർ,
മന്റാൻ—ചന്ദ്രവ്യവു.

1670-ൽ കാലം മുഖ്യ മാതോമ്മാ ഒന്നാമൻ പിന്നാലെ 1670 മുതൽ 1688 വരെ മാതോമ്മാ രണ്ടാമനും മാതോമ്മാ മൂന്നാമനും ഭിന്നസഭക്കാർക്കുള്ള മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായി ഭരണം നടത്തി. മാതോമ്മാ ഒന്നാമനിൽ നിന്നുള്ള കൈവയ്പ്പാണം മാതോമ്മാ രണ്ടാമനുണ്ടായിരുന്നതു്. മൂന്നാമൻ രണ്ടാമനിൽ നിന്നു മാത്രമേ കൈവയ്പ്പു സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ എന്നു ചിലരും, ശീമയിൽ നിന്നു 1685-ൽ വന്നു് 1691-ൽ മുളന്തരത്തിൽ കബാറക്കിയ ഒരു മാർ യോഹന്നാൻ മൂന്നാമനു മെത്രാൻ പട്ടം കൊടുത്തെന്നു വേറെ ചിലരും വാദിയ്ക്കുന്നു. മാതോമ്മാ നാലാമനേയും പ്രസ്തുത മാർ യോഹന്നാൻ വാഴിച്ചതായിട്ടത്രേ ചിലർ പറയുന്നതു്. എന്നാൽ, മാതോമ്മാ നാലാമനിൽ നിന്നു കൈവയ്പ്പു സ്വീകരിച്ച മാതോമ്മാ അഞ്ചാമനും, അഞ്ചാമനിൽ നിന്നു കൈവയ്പ്പു സ്വീകരിച്ച ആരാമനും സാധുവായ പട്ടം ലഭിയ്ക്കുവാൻ വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചതുകൊണ്ടും, ആരാമൻ ശീമയിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു മാർ ഗ്രിഗോറിയൂസിൽ നിന്നു് മെത്രാൻ പട്ടമുറപ്പെടെ എല്ലാ പട്ടങ്ങളും സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടും ഒന്നാം മാതോമ്മായിൽ നിന്നുള്ള അസാധുവായ കൈവയ്പ്പായിരുന്നു ആറാം മാതോമ്മാ ഉറപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ വർഷം ലഭിച്ചിരുന്നതെന്നു് പലരും വാദിയ്ക്കുന്നുണ്ടു്.

രണ്ടാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും മാതോമ്മാമാർ പുനരൊക്യത്തിനുവേണ്ടി എൻകിലും കാര്യമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും ചാണ്ടിമെത്രാൻ പരിശ്രമം മൂലം പുത്തൻകു

ററിയ നിന്നു പലരും അക്കാലത്തു പുനരൊക്യപ്പെട്ടിരുന്നു. മാ
ണ്ടിമെത്രാന്റേയും കമ്മെലിത്തരുടെയും പരിശുദ്ധതാൽ 71 പള്ളി
കൾ മുഴുവനായും 18 പള്ളികൾ പകുതിയായും കത്തോലിക്കാസഭ
യിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നാണു് 1704-ൽ പഴയകൂരുകാർ രോമ്മായി
ലേക്കുയച്ച ഹൈന്ദവത്തിൽ പ്രസംഗവിചിത്രീകരണത്താൽ. (Bernard II,
p. 122) 1687-ൽ ആയിരുന്നു മാണ്ടിമെത്രാന്റേ മരണം.

1676-ൽ അൽവായ അന്ത്യായാസ് എന്ന ഒരു യാക്കോബിൻ
(കല്ലടമുപ്പൻ) മരിച്ചതിനിന്നു കേരളത്തിൽ വന്നു. 1685-ൽ ബഹു
ലിസു നാമധാരിയായ ഒരു കാസോലിയറും. ഒരു മാർ യോഹന്നാനും
മൂന്നു ഗമ്മാശന്മാരും ഇവിടെയെത്തി. കോതമംഗലത്തുവെച്ചു ഉടൻ
തന്നെ കാസോലിയറാമരണം പ്രാപിച്ചു. മാർ യോഹന്നാനു്കടെ
1694 വരെ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കയും മുളത്തുരുത്തിൽ കബറടങ്ങുകയും ചെയ്തു.
(മുകളിൽ നോക്കുക.)

നാലാം മാത്തോമ്മാ, മസ്സവുവു—മറവു.

മൂന്നാം മാത്തോമ്മായുടെ പിൻഗാമിയാണു് നാലാം മാത്തോ
മ്മാ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു 1709-നു മുമ്പു് മാർ ശൈമോൻ
മാർ ഗബ്രിയേൽ എന്ന രണ്ടു കൽദായമെത്രാന്മാർ കേരളത്തിൽവ
ന്നു. ഭിന്ന സഭയാഭിമാനങ്ങളുടെ പുനരൊക്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഇരുക
കുതികളുംകൂടി ഈ മെത്രാന്മാരെ എഴുതിവരുത്തി എന്നു ചില ചരി
ത്രരചകളിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. ഇവരിൽ മാർ ശൈമോൻ കേരളം
വിട്ടുപോകേണ്ടതായിവന്നു. മാർ ഗബ്രിയേലാകട്ടെ നിയമവിരുദ്ധ
മായി പ്രവർത്തിച്ചു. പുത്തൻകൂറ്റിൽ നിന്നും പഴയകൂറ്റിൽനിന്നും
അദ്ദേഹത്തിനു കിടന്ന അനുഗാമികളും ഉണ്ടായി. ഒന്നാമത്തെ വരാ
പ്പുഴ കമ്മെലിത്താഭരണാധികാരിയായ അൻജലുസു ഫ്രാൻസി
സിനു ആലങ്ങാട്ടുവെച്ചു മെത്രാന്പട്ടം കൊടുത്തതു പ്രസംഗം മാർ
ശൈമോൻ ആയിരുന്നു. (1701).

തന്റെ അധികാരത്തിൽപെട്ട 29 പള്ളിക്കാരുടേയും പ്രധാന
ന്മാരായ 12 വൈദികരുടേയും കൈയോഴപ്പാടുകൂടി ഇടപെട്ടിയിൽ
നിന്നു 1704-ൽ നാലാം മാത്തോമ്മാ അഗ്രേസീനോസ് എന്ന ഒരു
കമ്മെലിത്തൻവഴി രോമ്മായിലേക്കു് ഹൈന്ദവതയച്ചു. താനും അൻ
ജലുസു ഫ്രാൻസിസുംകൂടി സ്വദേശം വിട്ടുപോയി. ഭരിച്ചുവാനും കർ
ബാനയിൽ ഹമ്മീയാ ഉപജാഗ്രിക്കുവാനും മാറ്റാപ്പാ അനുവദിക്ക
ണമെന്നായിരുന്നു എഴുത്തിൽ പ്രസംഗവിചിത്രീകരണ പ്രധാന സാഗ
തികൾ (Bernard II, p. 173) മാത്തോമ്മായുടെ അപേക്ഷ സഫല
മായില്ല.

(അന്നും അതിനുശേഷം വളരെ കാലത്തേയ്ക്കും പുത്തൻകൂറ്റുക
കാർ പഴയകൂറ്റുകാരെപ്പോലെ കൽദായ രീത്തും കൽദായ ഭാഷയും

യമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. ഒന്നാം മാർ തോമ്മായുടെ കാലം മുതൽ പത്തിരായിയ്ക്കുപകരം ഹമീറാ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നു ഒരു വ്യത്യാസമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തന്നിമിത്തം. ഒരു പുത്തൻകൂറുകൾ മൻ "പത്തിരാ കൈക്കൊണ്ടു" എന്നു പറഞ്ഞാൽ കടുത്താലിയ്ക്കമതം സീകരിച്ചു എന്നായിരുന്നു അർത്ഥം.)

1709-ലും 1720-ലും മെത്രാന്മാരെ ലഭിക്കുവാനായി മാതോമ്മാ നാലാമൻ യാക്കോബായ പാത്രിയക്കീസിനുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തി. 1685-ൽ വന്നു് 1694-ൽ മുളത്തുരുത്തിയിൽ കബരടങ്ങിയതായി മുമ്പു പറഞ്ഞ മാർ യോഹന്നാന്റെ നൂതനോപദേശങ്ങളെ മാതോമ്മാ സഭീരം എതിർത്തു. വരാപ്പുഴ സെമിനരിയിൽ സുറിയാനി പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ഹന്നാ എന്ന കൽദായ വൈദികനും മാർ യോഹന്നാനോടു തക്കം നടത്തി. (Bernard II. p. 171, 172)

നാലാം മാതോമ്മാ 1728-ൽ മരിയ്ക്കുകയും അഞ്ചാം മാതോമ്മാ ഭരണം കയ്യേൽക്കുകയും ചെയ്തു.

(നാലാം മാതോമ്മാ രോമ്മായിലേയ്ക്കയച്ച അപേക്ഷയിൽ ക്രൂനൻകുരിശു സത്യം നടക്കുവാനുണ്ടായ കാരണം. "പൊലീസ്"തരുടെ ഞെരുക്"മാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊടുക്കല്ലൂർ ഭരണകർത്താക്കളെയാണു് പൊലീസ്"തർ എന്ന പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. അ അപേക്ഷയിൽ കമ്മേലീത്തരോടു അദ്ദേഹം അന്തരോപദേശം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. Bernard II. p. 173)

അഞ്ചാം മാതോമ്മാ ൧൭൨൮—൧൭൩൫.

സാധുവായിപട്ടം സീകരിയ്ക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അഞ്ചാം മാതോമ്മാ അന്നു കോട്ടയത്തു താമസിച്ചിരുന്ന മാർ ഗബ്രിയേലിനെ 1731-ൽ സമീപിച്ചു. എന്നാൽ മാർ ഗബ്രിയേൽ ആസന്നമരണനായിരുന്നതുകൊണ്ടു് മാതോമ്മായുടെ അഭീഷ്ടം സാധിക്കാതെപോയി. തന്നിമിത്തം. അദ്ദേഹം യാക്കോബായ പാത്രിയക്കീസിനെ സമീപിച്ചു.

യാക്കോബായ പാത്രിയക്കീസിന്റെ പക്കൽനിന്നു് 1747-ൽ വന്ന ഒരു മാർ യോഹന്നാൻ പ്രതിമകൾ തകർക്കുക, പണം പിരിക്കുക ആദിയായി പലതും പ്രവൃത്തിച്ചതുമിമിത്തം കൊച്ചിരാജാവു് അദ്ദേഹത്തെ തടവിലിടുകയും സച്ചുകാർ 1751-ൽ ബ്രസീലിലേയ്ക്കു തിരിച്ചയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മാതോമ്മായുടെ അവശ്യപ്രകാരം 1751-ൽ തന്നെ ബസേലീസു എന്ന ഒരു കാന്സോലിയായേയും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മാർ യോഹന്നാൻ എന്ന രണ്ടു മെത്രാന്മാരേയും യാക്കോബായ പാത്രിയക്കീസിന്റെ പക്കൽനിന്നു് സച്ചുകാർ കേരളത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവരുടെ കൂടെ ഗീവരഗീസു എന്ന ഒരു കോറോപ്പസ്"ക്കോപ്പായും രണ്ടു ശമ്മാശന്മാരും കേരളത്തിൽ വന്നുവെത്തി.

എന്നാൽ ഈ മേല്പട്ടക്കാരിൽ ആരും അഞ്ചാം മാതോമ്മായിൽ പട്ടം കൊടുത്തില്ല.

തന്റെ മുൻഗാമിയെ അനുകരിച്ച് അഞ്ചാം മാതോമ്മാ പുനരെങ്കും കൈവരുത്തുവാൻ 1718-ൽ കുമ്പളിത്തനായ ബോനിഫാസു മിഷ്യനറിവഴി റോമ്മായിൽ ഒരുപേക്ഷസമർപ്പിച്ചു. ഞമ്മീറാ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം എല്ലാവരും കൂട്ടോലിയൂരാകുവാൻ സന്നദ്ധരാണെന്നു ആ അപേക്ഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. കുന്നൻകുരിശു സത്യവും അനന്തരസംഭവങ്ങളും നടന്നതുപോർട്ടുഗീസുകാരോടുണ്ടായ വഴക്കുനിമിത്തമാണെന്നും, പോർട്ടുഗീസുകാരെ കേരളത്തിൽ നിന്നു നീക്കണമെന്നും, കുമ്പളിത്തൻ തങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ എപ്പോഴും ചെയ്യണമെന്നും മാതോമ്മാ തന്റെ അപേക്ഷയിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1750-ൽ മാത്രം മായുടെ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു പ്രോപ്പോസൽ തിരുസംഘം അന്വേഷണം നടത്തി. മാതോമ്മായുടെ അപേക്ഷ സഫലമായില്ല. (Bernard II. p. 177).

സ്ലേഹത്താലും, നല്ലതു ഉചിതവുമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയും മാതോമ്മായെ നേട്ടുവാൻ തങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നും. (Mar Thomas Malabarise Pseudoepiscopus quem sinceris amicitiae mediis et studiis ut quâlicumque eum bona et convenienti lucremus via prosequimur.) അദ്ദേഹം സ്വന്തിയം വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കയിൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് ആ രാജ്യത്തേക്കു പോവുകയുണ്ടായെന്നും. വരാപ്പുഴത്തേക്കു പോകാൻ സമയം (1750-1773) റോമ്മായിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു. റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (Analecta O. C. D. 1938, p. 23) ഇന്ത്യയിൽ എന്ന ഒരു കുമ്പളിത്തൻ മാതോമ്മായുടെ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു 1754-ൽ റോമ്മായിലേക്കു വിവരമറിയിച്ചു. മാതോമ്മാ മെത്രാനല്ലെന്നും, വെറും അർദ്ധനായ അദ്ദേഹം പട്ടംകൊടുക്കുകപോലും ചെയ്യണെന്നും, കേരളത്തിൽ സന്നദ്ധരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ശുദ്ധമല്ലെന്നും, മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തെ അദ്ദേഹം മോഹിച്ചിരുന്നെന്നും റോമ്മായിൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടു. (Ibidem) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയെപ്പറ്റി സംശയം വരാൻ കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സുറിയാനി സമുദായത്തെ ഒന്നാക്കുവാൻ ഈശോസഭക്കാരുടെയും കുമ്പളിത്തരുടെയും കേരളത്തിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു എന്നു മാതോമ്മാ കരുതിയിരുന്നു. അതിലേക്കു അദ്ദേഹം സമ്മതമില്ലാതെ സഹായമേകിയില്ല. പ്രതിയോഗികളെ ഒരു തരത്തിൽ തോല്പിച്ചാൽ സഹായം നൽകുമെന്നു സമ്മതം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തക്കത്തിനു വഴിപ്പെട്ടില്ല. ഈ സംഗതികളുടെ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം റോമ്മായിലേക്കു അപേക്ഷ അയച്ചത്. (Bernard II. p. 176)

നാലാം മാതേന്തായായുടേയും അഞ്ചാം മാതേന്തായായുടേയും ഉദ്ദേശ്യശുഭ്രിയെപ്പറ്റിയുണ്ടായ ബലമായ സംഗതമാണ് രോമ്മായിലേയ്ക്കു അവരയച്ച അപേക്ഷകൾ സഫലമാകാത്തതിന്റെ കാരണം. അഞ്ചാം മാതേന്തായായുടെ കായ്യത്തിൽ 1757 സെപ്റ്റംബർ 3-ാം-നു രോമ്മാ ചെമ്മു ഒരു തീരുമാനത്തിൽ നിന്നു ഈ സംഗതി വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്. സാധുവായ പട്ടമില്ലാത്ത അദ്ദേഹം കുർബാന ചൊല്ലുകയും പട്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു; രോമ്മാ വിശ്വസിച്ചില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ വ്യാജമാണ്; അദ്ദേഹവും അന്തയായികളും പുനരൈക്യപ്പെടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ വെറും നാട്യങ്ങളാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗതി സംബന്ധിച്ചു പര്യാലോചിയ്ക്കേണ്ടതല്ല. എന്നിപ്രകാരമുള്ള ആശയങ്ങളാണ് പ്രൊപ്പഗാന്റ തിരുസഫത്തിന്റെ ആ തീരുമാനത്തിൽ കാണുന്നത്. കൂടാതെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ മാനസാന്തരത്തെ ലക്ഷ്യം വരാപ്പോകത്തേ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ക്രിസ്തീയ സ്റ്റേഹത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ വിക്ഷിയ്ക്കണമെന്നും, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനത്തിൽ ഉയർത്തുമെന്നോ, അദ്ദേഹം പട്ടം കൊടുത്തവർ പട്ടക്കാരായി കരുതുമെന്നോ യാതൊരു പ്രത്യാശയും അദ്ദേഹത്തിനു നൽകേണ്ടതല്ലെന്നും പ്രസ്തുത തീരുമാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (Analecta O. C. D. 1938, p. 32, 33) മാതേന്തായാ രോമ്മായിലെ തീരുമാനമറിവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെന്നും അതിൽ കാണുന്നു. "കൽദായക്കാരനായ അക്കദിയാക്കോൻ" (Arcidiacono Caldeo) എന്നാണ് അതിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത്. "മുടിവച്ച അൽമേനി" (laico mitrato) എന്ന് ചിലർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നു.

"കുറവിലങ്ങാടു പള്ളി എടവകമുരർക്കും ശേഷം അവിടെ കൂടിയ പള്ളിക്കാർക്കും കൂടെ ഇപ്പോൾ എഴുതിയ ഈ സാധനം കാണുന്നവർക്കും വായിയ്ക്കുന്നവർക്കും കോക്കുന്നവർക്കും" ആയി "പുത്തൻകുറുകാരോടു പറവാൻള്ള ചോദ്യോത്തരം." എന്ന പേരിൽ വരാപ്പോകത്തേ സ്റ്റേഹൻസുമെത്രാൻ 1753-ൽ ഒരു ലിർഫലലേഖനം അയച്ചുകൊടുത്തു. ഈ രീതിയിൽ തന്നെ വേറൊരു ലേഖനവും അതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നെന്നു ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചോദ്യോത്തര രീതിയിൽ 1756-നു മുമ്പു വിരചിതമായ വേറൊരു കൃതിയും യാക്കോബായ റഷിമാന്തങ്ങളെ ഖണ്ഡിയ്ക്കുവൻ പഴയകുറുകാർ അക്കാലത്തു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. "കരിയാറിൽ മല്ലാന്റെ വേദതകം." എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രബന്ധവും ഈ കൃതിയും തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ രണ്ടിന്റേയും മൂലം ഒന്നുതന്നെ ആയിരിക്കാം. പ്ലോറൻസുമെത്രാന്റെ 1753-ലെ ലേഖനത്തിന്റെയും

പ്രസ്തുത കൃതിയുടെയും സുറിയാനി ലിപികളിൽ (കർദ്ധ്യാനിൽ) എഴുതിയ ഒരു പ്രസി മാനാനമാശ്രമത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (2) അക്കാലത്തു ശീമയിൽ നിന്നു വന്ന യാക്കോബായ മേല്പട്ടക്കാർ കേരളത്തിൽ നൂതനമായി പ്രചരിപ്പിച്ച വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ഏവയെന്നു ഇവയിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ശീമയിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു ബാവായും നാട്ടുകാരനായ ഒരു മാതോമ്മായും തമ്മിൽ മുതലമുണ്ടായെന്നും ജനങ്ങൾ ഇടകാഗത്തും ചേർന്നു നിന്നിരുന്നെന്നും രസകരമായി വിവരിയ്ക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ പ്രസ്തുത കൃതിയിൽ കാണാവുന്നതാണു്. അന്നു പഴയക്രൂരകാരെ പുത്തൻക്രൂരകാർ പരജീകളെന്നും, പുത്തൻക്രൂരകാരെ പഴയക്രൂരകാർ തുല്യക്കരെന്നും ആക്ഷേപിച്ചു വിളിച്ചിരുന്നതായി ഈ കൃതിയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മാതോമ്മായും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പട്ടമേറ്റവരും അൽമായരാണെന്നു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ബാവാ ചില പട്ടക്കാരെക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു. അക്കാലത്തു പുത്തൻക്രൂര വൈദികർ അവിവാഹിതരായിരുന്നതുകൊണ്ടത്രേ ബാവാ ഈ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചതു്. 1685 മുതൽ 1694 വരെ കേരളത്തിൽ താമസിച്ചു് മുജത്തുരത്തിൽ കബറടങ്ങിയെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച മാർ യോഹന്നാനോ വേറെ ആരെങ്കിലുമോ ആയിരിക്കാം. ഈ ബാവാ. നാലാം മാതോമ്മായും ഹന്നാ എന്നു കൽദായ വൈദികരും മാർ യോഹന്നാനോടു തക്കം നടത്തിയെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതാണല്ലോ. എങ്കിലും, മേല്പറ്റത്തു സംഗതികൾ നടന്നതു അഞ്ചാം മാതോമ്മായുടെ കാലത്തായിരുന്നെന്നും വരാം.

അഞ്ചാം മാതോമ്മാ 1765-ൽ കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൽഗാമിയാണു് ആറാം മാതോമ്മാ അഥവാ ഒന്നാം മാർ ദിവന്നാസിയുസു്.

ആറാം മാതോമ്മാ അഥവാ
ഒന്നാം മാർ ദിവന്നാസിയുസു്.
൧൭൬൫—൧൮൦൮.

ബസേലിയോസു് എന്ന ഒരു കോസോലിയായും, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു് മാർ യോഹന്നാൻ എന്ന രണ്ടു മെത്രാന്മാരും 1751-ൽ കേരളത്തിൽ വന്നതായി മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചതാണല്ലോ. കോസോലിയായുടെ മരണാനന്തരം 1772-ൽ നിരണത്തുവെച്ചു് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു്

2) സത്യമതമേന്തെന്നു തെളിയിയ്ക്കുന്ന വേറൊരു കൃതിയുടെ പകർപ്പും ഇവയുടെ കൂടെയുണ്ടു്.

മാർ യോഹന്നാന്റെ സഹകരണത്തോടെ ചെറുനാൻപട്ടമുൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ പട്ടങ്ങളും ആറാം മാതേന്തായായിയ്ക്കു നൽകി. അന്നു മുതൽ ആറാം മാതേന്തായാ ഒന്നാം മാർ ദിവന്നാസിയ്യസ് എന്നും വിളിയ്ക്കപ്പെട്ടു.

സാധുവായ പട്ടം സിക്രിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് അഞ്ചാം മാതേന്തായാ പ്രസ്തുത മേല്പട്ടക്കാരെ കേരളത്തിൽ വരുത്തിയതു്. എന്നാൽ അഞ്ചാം മാതേന്തായായിയ്ക്കു് അവർ പട്ടം കൊടുത്തില്ല. ആറാം മാതേന്തായായ പട്ടമേല്പിയ്ക്കുന്നതിൽ അവർ വിമുഖരായിരുന്നു. തനിയ്ക്കു പട്ടം ലഭിച്ചാലല്ലാതെ താൻ അവരുടെ യാത്ര ചെയ്യാവുന്നില്ലെന്നു ആറാം മാതേന്തായാ ശരിയ്ക്കുകൊണ്ടു മാത്രമാണു് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു് അദ്ദേഹത്തിനു പട്ടം കൊടുക്കുവാൻ വഴിയെടുത്തു്. (Bernard II. p. 179) ശിമയിൽ നിന്നു വരുകയോ വരുത്തുകയോ ചെയ്ത യാക്കോബായ മേല്പട്ടക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ഇതിൽ നിന്നു ധാരാളം വിശദമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. കേരളത്തിൽ രൂതാനാപദകൾക്കു പ്രചരിപ്പിയ്ക്കുവാൻ അവർ ബലശ്രദ്ധയായിരുന്നു.

മാർ ദിവന്നാസിയ്യസിന്റെ പ്രതിഘോഷിയാക്കിയ കിട്ടമങ്ങാട്ടു രമ്പാനെ മാർ ക്രിസ്റ്റോസു് എന്ന അഭിധാനത്തിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ച ശേഷമാണു് 1772-ൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു് മൂത്തുരുത്തിയിൽ കബാടങ്ങിയതെന്നും പ്രസ്താവിയ്ക്കുന്നുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായ മാർ യോഹന്നാൻ 1794-ൽ ചെങ്ങന്നൂർ വച്ചു മരിച്ചു.

തന്റെ പ്രതിഘോഷിയായ മാർ ക്രിസ്റ്റോസിയനെ സമാർ സഹായത്തോടെ ബ്രിട്ടീഷിലുള്ള അത്തൂരിലയ്ക്കു (തൊഴിയൂരിലയ്ക്കു.) മാർ ദിവന്നാസിയ്യസ് നാട്ടുകടത്തി. ഇങ്ങനെയാണു് സ്വതന്ത്രയായ അത്തൂർ സഭയുടെ ഉൽഭവം. മാർ ക്രിസ്റ്റോസിയന്റെ പിൻഗാമികൾ ആ സഭയെ ഭരിച്ചുവരുന്നു.

പട്ടമേല്ക്കുന്നതിനു മുമ്പു, ഏറാഴശേഷവും കത്തോലിയ്ക്കാരുടെ സഭയുമായി പുനരുകൂട്ടപ്പെടുവാൻ വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതാണു് ഒന്നാം മാർ ദിവന്നാസിയ്യസ്. പ്രോട്ടോനോട്ടറി (Protonotary) എന്ന സ്ഥാനത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ കത്തോലിയ്ക്കാരുടെയിൽ സ്വീകരിച്ചുവെന്നും, കീഴുള്ളവരുടെ മേൽ ചെറുകി കാധികാരം മാത്രം നൽകാമെന്നും 1771 ജനുവരി 31-ാം തീയതിയോടുകൂടി തീരുമാനിയ്ക്കപ്പെട്ടു. (The Travancore State Manual II. p. 209) പഴയകൂറുകാരുടെ ഭരണകർമ്മങ്ങൾക്കായി ആറാം മാതേന്തായാ (പട്ടമേല്ക്കുന്നതിനു മുമ്പു) റോമ്മായിൽ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയ്ക്കുള്ള മറുപടിയിരിക്കുന്ന ഈ തീരുമാനം.

അദ്ദേഹം സാധുവായി പട്ടമേററ സ.ഗതി അറിയാതെ, 1774-ൽ റോമ്മാ ചെയ്ത ഒരു നിണ്ണയത്തിൽ "മിട്രാറ്റോ" (laico mitrato) എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. മാനസാന്തരപ്പെടുന്നവകുപ്പ്, ലൌകികങ്ങളിലുള്ള മേൽനോട്ടമല്ലാതെ ആത്മീയാധികാരം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുന്നതല്ലെന്നും, ഉപജീവനമാറ്റമായി പ്രതിവത്സരം 100 സ്കൂട്ടി (scudi) നാണ്യം അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കാമെന്നും ആണ് ആ നിണ്ണയത്തിൽ കാണുന്നത്. നസ്രാണികൾക്കു സ്വന്തം രീതിയിൽ മേൽനോട്ടം കൊടുത്താൽ അവർ മുഴുവനായോ പരപങ്കായോ കത്തോലിക്കാ സഭയെ പരിത്യജിയ്ക്കുമെന്നുള്ള ആശങ്കയും ആ നിണ്ണയത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്നെയുമല്ല, ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു് മറ്റു ഭിന്നഭാവങ്ങളോടുകൂടി സഭാഭിമുഖീകരണം നടത്തരുതെന്നാണ് വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ നൽകിയിരിയ്ക്കുന്ന നിർദ്ദേശം. ഗുണഭോക്താക്കളായും ഉപദേശത്തായും വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ദേഹത്തെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിയ്ക്കേണ്ടതാണ്. മുൻപറഞ്ഞ ലൌകികാധികാരവും ഉപജീവനമാറ്റവും മാനസാന്തരത്തിലുള്ള സഹായങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കണം. കേരളത്തിൽ ന്യായവിരുദ്ധമായി പ്രവേശിച്ച ശിശ്മകാരനായ ഒരു മെത്രാന്റെ മാനസാന്തരത്തെപ്പറ്റിയും പ്രസ്തുത നിണ്ണയത്തിൽ സൂചന കാണുന്നുണ്ട്. (circa la conversione del Laico Mitrato Mar Thómas, e del vescovo schismatico, che si e intruso in quella Missione). 1794-ൽ ചെങ്ങന്നൂർ വെച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചതായി മുൻപറഞ്ഞ മാർ യോഹന്നാനായിരിയ്ക്കാം. ശിശ്മകാരനായ ഈ മെത്രാൻ. (Analecta O. C. D. 1938, p. 162, 163.)

കൊച്ചി, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, വരാപ്പുഴ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ വൈദികാധികാരികൾ മാർ ഭിന്നഭാവങ്ങളോടുകൂടി ഉദ്ദേശ്യശ്രദ്ധിച്ചെപ്പാറി സൗശയിയ്ക്കുകയും ആ രീതിയിൽ അദ്ദേഹത്തോടു വത്തിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം വായ്പിച്ചു് ഒട്ടകത്തിനു തുല്യനാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യശ്രദ്ധിച്ചെപ്പാറി തനിയ്ക്കു വലുതായ സൗശയമുണ്ടെന്നും, തന്റെ വാർദ്ധക്യപ്രായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യം കൂടി ഭരണമല്ലുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ആണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ 1773-ൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായതു്. (Bernard II. p. 195).

വൈദിക പഠനം പൂത്തിയാക്കി ഉന്നത ബിരുദധാരിയായി റോമ്മായിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്നു് ആലങ്ങാട്ടു സെമിനാരിയിൽ "വേദം" പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന കരിയാറിൽ യൌസേഫ് മല്ലാനെ മാർ ഭിന്നഭാവങ്ങളോടുകൂടി സഭാഭിമുഖീകരണം നടത്തരുതെന്നാണ് വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ നൽകിയിരിയ്ക്കുന്ന നിർദ്ദേശം. ഗുണഭോക്താക്കളായും ഉപദേശത്തായും വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ദേഹത്തെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിയ്ക്കേണ്ടതാണ്. മുൻപറഞ്ഞ ലൌകികാധികാരവും ഉപജീവനമാറ്റവും മാനസാന്തരത്തിലുള്ള സഹായങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കണം. കേരളത്തിൽ ന്യായവിരുദ്ധമായി പ്രവേശിച്ച ശിശ്മകാരനായ ഒരു മെത്രാന്റെ മാനസാന്തരത്തെപ്പറ്റിയും പ്രസ്തുത നിണ്ണയത്തിൽ സൂചന കാണുന്നുണ്ട്. (circa la conversione del Laico Mitrato Mar Thómas, e del vescovo schismatico, che si e intruso in quella Missione). 1794-ൽ ചെങ്ങന്നൂർ വെച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചതായി മുൻപറഞ്ഞ മാർ യോഹന്നാനായിരിയ്ക്കാം. ശിശ്മകാരനായ ഈ മെത്രാൻ. (Analecta O. C. D. 1938, p. 162, 163.)

മ്മായിയുടെ പുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. വരാപ്പുഴ ഭരണത്തോടു പഴയകൂ
റുകാർ പൊതുവെ അതുപറ്റി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായി
രുന്നു അത്. തന്നിമിത്തം അവരുടെ യാത്രസംബന്ധിച്ചും മാർദ്ദിവ
ന്നാസിയോർസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യശ്രദ്ധി സംബന്ധിച്ചും ബലമായ സംശയ
വും പ്രതികൂലാഭിപ്രായവും മിഷ്യനറിമാരിൽ കടന്നുകൂടി. (cf.
Analecta O. C. D. 1938, p. 151 sq)

മല്ലാൻവഴി മാർ ദിവന്നാസിയോസു മാപ്പാപ്പായുടെ പേക്കായതു
അപേക്ഷയുടെ പഴയ മലയാളവിവർത്തനം ഉവിടെ ഉദ്ധരിയ്ക്കാം:—

“ലോകത്തിലുള്ള പള്ളികളൊക്കെയുടെയും മാതാവോ
കുന്നു എന്നു ശ്രദ്ധ. റോമ്മാ പള്ളിയുടെ തലവനാകു
ന്ന മിശിഹായുടെ സ്ഥാനത്തിലിരിക്കുന്ന എത്ര
യും ശ്രദ്ധമാകപ്പെട്ട അങ്ങയുടെ ബാവായും അച്ചുതമാ
യിരിക്കുന്ന (റോമത്തെ) മാർ പിയോസു പാപ്പാ
യുടെ തിരുമനസ്സിൽ ബോധിപ്പാൻ എഴുതുന്നതു്.

“കെൽപ്പിക്കുവപ്പെട്ട ദിവന്നാസിയുസു മെത്രാപ്പോലീത്താ
ആയ ഞാൻ മുമ്പിൽ മലയാളത്തിന്റെ തോമ്മാ അപ്പസ്തോ
പ്പാ എന്നുപേരും കയ്യേറ്റിരുന്നു. ശ്രദ്ധ. റോമ്മാപ്പള്ളിയുടെ
വിശ്വാസത്തിൽ പുറമെ കിഴക്കിനടുത്ത കൽദായ സുറിയാനി
ക്കാരുടെയും യാക്കോബായക്കാരുടെയും വിശ്വാസത്തിൽ വിശ്വ
സിപ്പിച്ചിരുന്നു. മുമ്പിൽ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന ചെറിയ പട്ടങ്ങളും
വലിയ പട്ടങ്ങളും മെത്രാന്റെ സ്ഥാനങ്ങളും പട്ടാങ്ങയുള്ളത
ല്ലെന്നു ഞാൻ അറികകൊണ്ടും യാക്കോബായക്കാരൻ മെത്രാ
പ്പോലീത്തായുടെ കയ്യാലെ പട്ടവും മെത്രാന്റെ സ്ഥാനവും
രണ്ടാമതു ഞാൻ കയ്യേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ തമ്പുരാ
ന്റെ കടാക്ഷത്താലും ശ്രദ്ധ. റോമ്മാ പള്ളിയുടെ സഭക്കൂട്ടത്തി
ന്റെ അഭ്യർത്ഥനയാലെയും ശ്രദ്ധ. റോമ്മാ പള്ളിയുടെ വിശ്വാ
സമേത്ര പട്ടാങ്ങയുള്ളതാകുന്നെന്നും ഈ വിശ്വാസം കൈക്കൊ
ള്ളുന്നില്ലാ എന്ന ആത്മാവുകൾ കൈയ്യും രക്ഷയില്ലെന്നും പട്ടാ
ങ്ങയാലെ ഞാൻ അറികകൊണ്ടും കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയുടെയും
കൊച്ചി ഇടവകയുടെയും മേല്പട്ടക്കാരോടു എന്റെ മനസ്സു
ഞാൻ പരസ്യപ്പെടുത്തി അറിയിക്കുകയും ശ്രദ്ധ. റോമ്മാ പ
ള്ളിയുടെ വിശ്വാസത്തിൽ എന്നെയും എനിയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കു
ന്ന ജനം 50000 പേരോളം ഉള്ളവരെയും പേർപ്പിക്കണമെന്നും
റോമ്മാ വിശ്വാസിച്ചിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാരെയും മാപ്പിളമാര
രെയും പറഞ്ഞറിയിച്ചാറായും ഈ രൂപതയുടെ യജമാനന്മാരെ
എന്റെ അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടില്ല എന്നു തന്നെയല്ല മെത്രാ

പ്രോലിത്താ ആയിരിയ്ക്കുന്ന ഞാൻ അൽമേനി ആയിരുന്നു. കൊണ്ടു തുല പള്ളിയ്ക്കു വശം ചെയ്യണമെന്നും അവർ പറയും ചെയ്തു.

ഇതു കേട്ടാറെ ഇടത്തുകാരിൽ ഒരതൻ തുല. പള്ളിയ്ക്കു വശം ചെയ്യുവാൻ മനസ്സായാൽ വെളിവോടു കൂടെ അവനെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ കാവ്യരെ കൂടെയും മിശിഹായുടെ പരിത്വത്തിൽ വരുത്തുവാനായിട്ടു അപേക്ഷിച്ചു അച്ചുസുഖത്തിന്റെ സി.ഹാസനത്തിൽ നിന്നും യാത്രയാക്കപ്പെട്ട മേല്പട്ടക്കാരെ എന്തുകൊണ്ടു ഇവർണ്ണ പരത്തതെന്നു വിചാരിച്ചാറെ എനിയ്ക്കു വളരെ ദുഃഖമാകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചു ഈ മേല്പട്ടക്കാരരുടെയും അവരുടെ പാതിരിമാരുടെ കാർണത്താൽ മലയാളത്തിലുള്ള പട്ടാങ്ങയുള്ള വിശ്വാസക്കാരർക്കു ഏറിയ ഉതപ്പുകളും കുറവുകളും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരൻ കെട്ടുന്നതു മറെറ മേല്പട്ടക്കാരൻ അഴിയ്ക്കുന്നു. ഒരു മേല്പട്ടക്കാരൻ അഴിയ്ക്കുന്നതു മറെറ മേല്പട്ടക്കാരൻ കെട്ടുന്നു. അവരുടെ നടപടികളുടെ അവസ്ഥ തന്വരൻ തന്നെ അറിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. അങ്ങേ അച്ചുസുഖത്തിൽ ഇതൊക്കെയും ബോധിപ്പിച്ചാൻ എനിയ്ക്കു വളരെ ശങ്കതന്നെയാകുന്നു. ഇതു കാർണത്താൽ ഞാനും തുല. പള്ളിയ്ക്കു പശക്കുമുള്ള മലയാളത്തിലുള്ള പട്ടക്കാരരും വിശ്വാസക്കാരരും കൂടി വിചാരിച്ചു ഞങ്ങളുടെ ആവലാധികളും സങ്കടങ്ങളും തുല സി.ഹാസനത്തിൽ എത്തിയ്ക്കേണ്ടതിൻ ഉടയതന്വരമൻ സഹായത്താലെ അങ്ങേ അച്ചുസുഖം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്രോസിനടുത്ത സി.ഹാസനത്തിന്റെ മുഷ്കതപത്തിൽ നിന്നു കല്ലിച്ചുതന്ന തുണങ്ങളാലെ ഞങ്ങൾക്കു തണുപ്പും രക്ഷയും ഉണ്ടാകേണ്ടിട്ടും ബ.കരിയാറിൽ യൌസേപ്പു മല്ലാനേയും പാരോമ്മാക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാരച്ചേനയും തുല. സി.ഹാസനത്തിൽ യാത്രയാക്കുന്നു. കാവ്യരാജാവിന്റെ ഇടയിൽ കിടക്കുന്ന ഞങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരും പിള്ളക്കാരരും ആകുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പലരും കൂടി ചിലവിന്നെടുത്തു കൊടുത്തത്രേ അങ്ങേ അച്ചു സുഖത്തിൽ ഇവരെ യാത്രയാക്കുന്നതു്. ഇതിനെക്കൊണ്ടു് കെല്ലികയപ്പെട്ട മെത്രാപ്രോലിത്ത ആയ ദിവന്നാസിയോസായ ഞാൻ അങ്ങേ തുലതയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ അങ്ങേ സി.ഹാസനത്തുകൽ യാത്രയാക്കുന്ന പട്ടക്കാരരും അപേക്ഷിക്കുന്ന അപേക്ഷകൾ കൈക്കൊണ്ടു എന്റെ ദോഷങ്ങളും കുറവുകളും പോക്കി എന്നെയും എന്റെ കീഴുള്ള ജനങ്ങളെയും തുല. രോമ്മാപള്ളിയുടെ സഭേട്ടത്തിൽ കൂടി ഒന്നിപ്പിച്ചുകൊള്ളുകയും വിശേഷിച്ചു ഞങ്ങളുടെ സുറിയാനി പേച്ചുകൾ കുറവുതീർത്തു

ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നല്ലവണ്ണം സുറിയാനി അറിയാവുന്നവരിൽ നാലുമല്ലാനാമെ ഇവരോടുകൂടി അയയ്ക്കയും വേണം. യജമാനന്മാരുടെ കീഴുവഴങ്ങിപ്പെല്ലുന്ന പട്ടാങ്ങയുള്ള വിശ്വാസക്കാരെ ഒക്കെയും രക്ഷയ്ക്കും പരിപാലനത്തിന്നും ഒരു യജമാനനെ കല്പിയ്ക്കയും വേണം. ശേഷം സങ്കടപ്രകാരങ്ങളൊക്കെയും ഞങ്ങളയയ്ക്കുന്ന പട്ടക്കാരെ അങ്ങേ അച്ച സുഖത്തികൽ ബോധിപ്പിയ്ക്കയും ചെയ്യും. അപ്പോഴോ അച്ചന്മാരുടെ അച്ചന്മാരും ഇളയന്മാരുടെ ഇടയനും ബ്രഹ്മിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ ബാവായെ, ഇടയനിലാത്ത ആട്ടികളെപ്പോലെയും അച്ചനിലാത്ത അടിയാരെപ്പോലെയും ഞങ്ങളായിരിയ്ക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെമേൽ അനുഗ്രഹിച്ചു ഞങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു സഹായങ്ങളൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തതരണമെന്നും വീണ്ടും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. നമ്പ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ട തെളിവാലെ ദോഷത്താളരെ തന്റെ ശങ്കകൾ വിളിയ്ക്കുന്നു എന്ന മിശിഹായുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മേൽ ആയിരിക്കുന്നു എന്ന ഞങ്ങളുടെ ബാവായെ, മിശിഹായുടെ തന്റെ പങ്കുപാടെക്കുറിച്ചും കരിശുമരണത്തെക്കുറിച്ചും മലയാളത്തിലുള്ള ആരുമാരുമില്ലാത്ത ജനങ്ങളായിരിയ്ക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ദോഷങ്ങളെപ്പോക്കി ഞങ്ങളെ രക്ഷിയ്ക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു ഞങ്ങളുപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു.

1778-ാം കാലം മിനു 19-ാം നു എഴുതി."

(മി. മെക്കൻസിയുടെ Christianity in Travancore എന്ന കൃതിയിലും, മി. റി. കെ. വേലുപ്പിള്ള തയ്യാറാക്കിയ The Travancore State Manual എന്ന കൃതിയുടെ രണ്ടാം പതിപ്പിലും ഈ അപേക്ഷയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം കാണാവുന്നതാണ്. എഴുത്തിന്റെ പകർപ്പുകളിലും തർജ്ജമകളിലും കാണുന്ന നിസ്സാരങ്ങളായ പാഠവ്യത്യാസങ്ങൾ കർമ്മസാരത്തെ യാതൊരു വിധത്തിലും സ്വാർശിയ്ക്കുന്നവയല്ല.)

ഭീർജലവും, ക്ലേശപ്പുണ്ണവും, അപകടകരവുമായ യാത്രകഴിച്ച് (ആഫ്രിക്കാവളത്തു് തെക്കെ അമേരിക്കയിലെ ബ്രസീൽവഴി ലിസ്ബണിൽ കൂടി) മല്ലാനും തോമ്മാക്കത്തനാകും, റോമ്മായിലെത്തി. പക്ഷെ അവിടെ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നവരാരും അവരെ വിശ്വസിച്ചില്ല. വിരുദ്ധാഭിപ്രായത്തിനായിരുന്നു പ്രാബല്യം. എങ്കിലും വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ റോമ്മാതീരുമാനിച്ചു. റോമ്മായിൽ നിന്നു പോർട്ടുഗലിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ലിസ്ബണിൽ അവർ തിരിച്ചെത്തി. അവർ അവിടെ താമസിയ്ക്കുവെ, മല്ലാൻ കൊടു

അല്ലർ അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെവെച്ചു തന്നെ അദ്ദേഹം വാഴ്വരമേറും, ദിവന്നാസിയൂസിന്റെ കാർയ്യാലയങ്ങളു പരിശുദ്ധങ്ങൾ അപ്പോഴും അവർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

റോമായിൽ നിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം ഗോവമെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ 1782-ൽ കൊച്ചിമെത്രാനെ അധികാരപ്പെടുത്തി. തന്റെ കീഴുള്ളവരുടെമേൽ ആത്മീയാധികാരം ലഭിക്കുവാൻ മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനു നിർബന്ധബുദ്ധിയോടെ അഭിലഷിച്ചിരുന്നെന്നും കൊച്ചിമെത്രാൻ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തു. (ഗോവമെത്രാപ്പോലീത്താ നസ്രാണികളുടെ സത്യവിശ്വാസം, P. 190) മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനു ഉഭയഭവരൂർ സുനഹദോസിനു സീകരിക്കുവാൻ വിമുഖനാണെന്നും, കത്തോലിക്കന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ പരിത്യജിച്ചു അന്തർമെത്രാനെ സ്വീകരിക്കുമെന്നും, വിശുദ്ധ വസ്തുക്കൾ ക്രമവികൃതം ചെയ്യുന്നവനാണെന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രസ്താവനകൾക്കും പുറമെ മല്ലാൻറേയും തോമ്മാക്കത്തനാരുടെയും യാത്ര സംബന്ധിച്ചു തൊറയാരണ വശത്തുനടന്ന ചില ഭാഗങ്ങളും റിപ്പോർട്ടിലുണ്ടായിരുന്നെന്നും ചിലർ പറയുന്നു (Bernard II. p. 206, 207) പോർട്ടുഗീസ് താമസിച്ചിരുന്ന മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷൻറേപേർക്കും കേരളത്തിൽ നിന്നും എതിരേഴ്തി അയച്ചതായി പറയുന്നുണ്ട് (Ibidem, p. 207)

ഇങ്ങനെ പല അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും റിപ്പോർട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, ഗോവ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒരു പ്രതിപുരുഷനെ അടുത്തു നിരത്തിക്കൊണ്ട് മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള അധികാരം കർമ്മിയാറ്റിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു നൽകപ്പെട്ടു. മെത്രാപ്പോലീത്തായും സഹചരനും ബ്രസീൽവഴി കേരളത്തിലേയ്ക്കു ഫിരിച്ചു 1785)

മെത്രാപ്പോലീത്തായും പാരമോക്കലച്ചനും മടക്കയാത്ര കഴിയ്ക്കുവെ പൌളിനോസ് എന്ന മിഷ്യനറി മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനെ സന്ദർശിച്ചു. മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനു ഉദ്ദേശ്യബുദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നെന്നും പിൻഗാമിയെ വാഴിയ്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചിരുന്നെന്നും മറ്റുമൊന്നും പൌളിനോസ് സാക്ഷിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. (India Orientalis Christiana, p. 110)

18-ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പൌളിനോസിനു യോഗ്യതയുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ടിലും ഇത്ര അശയത്തോടെ തന്നെ കണ്ടുനോക്കുന്നുണ്ട്. (Analecta O. C, D. 1937, p. 258 sq.)

കേരളത്തിൽ വന്നെത്തുന്നതിനു മുമ്പു് പുനരേകൃത്തിന്റെ സഹായം ആയ കർമ്മിയാറ്റിൽ മാർ ഹെൻരൈപ്പു, മെത്രാപ്പോലീത്താ

ശോവയിൽ വച്ച് 1786-ൽ അകാലമൃത്യുവിനിശ്ചയി. പകരം അ
സ്മിനിസ്റ്റേറർ (ഗോണ്ണദോർ) ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ട പാരോമ്മാ
ക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാർക്കു മാർ ടീവന്നാസിയൂസിനെ സ്വീകരിയ്ക്കു
വാൻ പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടു. അദ്ദേഹം അതിലേയ്ക്കു നിയുക്തനായിര
ന്നമില്ല.

പാരോമ്മാക്കലച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പഴയ
കൂറുകാർ മാർ ടീവന്നാസിയൂസിന്റെ മാനസാന്തരം സംബന്ധിച്ചു
മറ്റും മിഷ്യനറിമാരുടെ നേരെ വലിയ അതൃപ്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. എ
ന്നാൽ മാർ ടീവന്നാസിയൂസിന്റെ മാനസാന്തരത്തിൽ തടവറയാ
തൊരു പ്രതിബന്ധവും ചെയ്തില്ലെന്നു മിഷ്യനറിമാർ വാദിച്ചു. തിരുവി
താംകൂർ രാജാവിന്റെ മന്ത്രീയുടെ മുമ്പിൽ വച്ച് മിഷ്യനറിമാരുടെ
വാദം തെളിഞ്ഞതായി അവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. (Analecta,
O. C. D. 1933, p. 217).

തന്നെ മെത്രാനായി സ്വീകരിയ്ക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിര
ുന്ന കരിയാറിമല്ലാനും പാരോമ്മാക്കലച്ചനും ആ കാര്യം മറന്നു് അ
വരത്തെന്നെ മെത്രാന്മാരാക്കുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നതേ ചെയ്തതെന്നും, ത
ന്നേയും തന്റെ സഹോദരിപുത്രനേയും പഴയകൂറുകാരുടേയും പുത്ത
ൻകൂറുകാരുടേയും മെത്രാന്മാരാക്കാത്തപക്ഷം രാജാവിന്റെ നിർബ
ന്ധമുണ്ടായാൽ പോലും അവിശ്വസ്തരായ കത്തോലിയ്ക്കുരോടു യോ
ജിയ്ക്കുന്നതല്ലെന്നും മാർ ടീവന്നാസിയൂസി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതായി
മിഷ്യനറിമാരുടെ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നു. (Analecta O. C.
D. 1938, p. 217).

മാർ ടീവന്നാസിയൂസി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പട്ടക്കാരിൽ പ്രധാന
പ്പെട്ടവരും കത്തോലിയ്ക്കു സഭയിൽ സാഹോഷം സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെട്ട
വാൻ തന്നെ സമീപിച്ചുകിലും പഴയകൂറുകാരേയും പുത്തൻകൂറുകാ
രേയും ഭരിയ്ക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി കൊല്ല
ത്തു നടന്ന ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് വെളിപ്പെട്ടുക നിമിത്തം അ
നന്തരനടപടികൾ യാതൊന്നുമുണ്ടായില്ലാ എന്ന് 1796 സെപ്റ്റം
ബർ 19-ൽ കൊച്ചിമെത്രാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിയ്ക്കുന്നു. (മാതേന്മാ
മ്മാ നല്ലാണികളുടെ സത്യവിശ്വാസം, p, 190).

പഴയ കൂറുകാരനായ തച്ചിൽ മത്തുരമകൻ മുമ്പോട്ടിറങ്ങി.
തിരിച്ചു പോയാൽ സക്കാരിൽ പിഴയൊടുക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു വ്യവ
സ്ഥയോടെ തത്തമ്പള്ളിയിൽ വച്ചു ഒന്നാം മാർ ടീവന്നാസിയൂസി
1799-ൽ കത്തോലിയ്ക്കുസഭയുമായി പുനരൊഴുപ്പെട്ടു. അതിനു പ്രാ
രംഭമായി പുത്തൻകൂറുകാരും പഴയകൂറുകാരും കൂടി ആലപ്പുഴ
വച്ചു ഒപ്പിട്ട പടിയോലയുടെ പകർപ്പ് ഇവിടെ ഉൾക്കിട്യാം:—

“... നമ്മുടെ കാരണവന്മാരായിട്ടു തുല. മാപ്പാപ്പായെ കീഴവഴങ്ങി ഇന്ത്യശാമിശിഹായുടെ 1599-ാം കാലത്താളും, റോമ്മാപള്ളിയിൽ വഴക്കമുള്ള കൽദായ സുറിയാനിക്കാരുടെ കൂമ. പോലെ നാം എല്ലാവരും അനുസരിച്ചു നടന്നുവരുമ്പോൾ സുറിയാനിക്കാരിൽ നിന്നും റോമ്മാ വഴക്കമുള്ള മേല്പട്ടക്കാർ മലയാളത്തിൽ വരാതിരിക്കേണ്ട. നമ്മുടെ മേല്പട്ടക്കാർ ഇല്ലാതിരിയ്ക്കുന്നവർ ഗോവയുടെ മാർ അല്ലെസാസ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാപ്പാപ്പായുടെ കല്പനയനുസരിച്ചു മലങ്കര വന്നു ഉദയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസു കൂടി കല്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന പ്രകാരം 1652-ാം കാലത്താളും നാം എല്ലാവരും ഏകാന്തമായി നടന്നുവരുമ്പോൾ സുറിയാനിക്കാരിൽ ഒരു മേല്പട്ടക്കാർ വന്നാറെ സമ്പാദ്യക്കാർ അന്നു കൊച്ചികോട്ടയിൽ പ്രമാണമായിരിയ്ക്കുന്ന പരമേശ്വരൻ്റെ സഹായം അപായം വരുത്തുകകൊണ്ടു മലങ്കര ഇടവകക്കാർ എല്ലാവരും മട്ടാഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ കൂടി സമ്പാദ്യക്കാർ ജാതിയനുസരിച്ചു കൈക്കൊള്ളുകയില്ലെന്നു സത്യവും ചെയ്തു. ഈ നെ ആലങ്ങാട്ടു പള്ളിയിൽ വെച്ചു മേല്പട്ടക്കാരുടെ കൂടാതെ യോഗമായിട്ടു റോമ്മാ അക്കടിയായ്ക്കോണെ മെത്രാനായിട്ടു വാഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഓരോരു കമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടു വിവാദിച്ചു രണ്ടു തലസ്ഥാനമായിട്ടും രണ്ടു കൂമമായിട്ടും നടന്നുവരുമ്പോൾ മുമ്പെ നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ ഏകാന്തമായി നടന്നു വന്നതിനാലും തുല. മാപ്പാപ്പായെ കീഴവഴങ്ങി ഉദയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ കൽപ്പിച്ചതിനാലും കർബ്ബാനയും, നമസ്കാരവും, നോയമ്പും, ശേഷം കായ്യങ്ങളും, കുമ്പളം, നാം രണ്ടുകൂറം വരുന്നതുവരും ഒന്നായിട്ടു അനുസരിച്ചു നടന്നു കൊള്ളുന്നതനുസരിച്ചും, തുല. മാപ്പാപ്പായുടെ തിരുമനസ്സറിയിച്ച അനുവാദം വരുത്തികൊണ്ടു തുല. റോമ്മാപള്ളിയിൽ വഴക്കമുള്ള കൽദായ സുറിയാനികൂമ. പോലെ എല്ലാകായ്യങ്ങളും നടന്നുകൊള്ളുന്നതനുസരിച്ചും, ഇപ്പോൾ യാക്കോബായക്കാരുടെ വിശ്വാസവും കുമ്പളം എടുത്തു നടന്നുവരുന്നതു് ഉപേക്ഷിച്ചു ഉർബാനോസു എന്ന 8-ാമത്തെ മാപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തിൽ കീഴടങ്ങുന്നതനുപള്ളിക്കാർക്കു കൽപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന വിശ്വാസസത്യത്തിനു തക്കവണ്ണം അനുസരിച്ചു സത്യവും ചെയ്തു മാപ്പാപ്പായുടെ കൽപ്പന പോലെ വഴങ്ങി നടന്നുകൊള്ളുമാറും സമ്മതിച്ചു മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു 1799-ാം കാലം പഴയ കണക്കിൽ ഇടവമാസം 20-ാം നെ ആലപ്പുഴ മാർ സുബീബാപള്ളിയിൽ വെച്ചു ബാവായുടേയും പുത്രന്റേയും റൂഹാദ്കുടുംബായുടേയും നാമത്താലെ രണ്ടുകൂറം വരുന്നതു പള്ളിക്കാരുടെ കൂടി സത്യമായിട്ടു എഴുതിവെച്ചു പടിയാല”.

(മാത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ സത്യവിശ്വാസം, p, 200)

ഉദയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മാർ ദീവന്നാസിയുസു് ഇവിടെ സമ്മതിയ്ക്കുന്നുണ്ടു്.

സമ്പാദ്യക്കാർ, പൊലീത്തർ എന്നെല്ലാം പറയുന്നവർ പോർട്ടുഗീസുകാരായ ഇന്ദ്രോസഭാംഗങ്ങളാണ്. അവരാണ് ഉഭയമേതുർ സുനന്ദഭാസിന്റെ ഭരണം സ്വീകരിച്ചത്. ഭരിച്ചിരുന്നത്.

മാർദ്ദിയാനിയിലും കീഴ്ത്തലവന്മാരും, മാറ്റാപ്പാപ്പയുടെ കീഴിൽ നിൽക്കുന്ന കൽദായ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ നിയുക്തനായ അബ്രാഹം മെത്രാനും, കൊട്ടങ്ങളൂർ ഭരണാധികാരിയും കീഴ്ത്തലവന്മാരും, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ ഉറമീസു കരീശായും കൂടി "ദൈവകൃപയ്ക്കും വിശുദ്ധ റോമ്മാ സഭയുടെ കല്പനയ്ക്കും" ആലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കുന്നത് എന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയാണു് പടിഞ്ഞാറേ ആരാധികളുടെ. (The Catholicity of the St. Thomas Christians, p. 19-21).

(പാശ്ചാത്യരല്ലാത്ത അനേകം കൊട്ടങ്ങളൂർ ഭരണാധികാരി. പടിഞ്ഞാറേയെഴുതിയതിനു കിഴക്കു 1799 മാർച്ച് 20-ാം-നു അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാന്മാരുടെ പരമപുരുഷൻ. ചെറുശ്രീ. സഹായമായി. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാന്മാരിൽ നിന്നും മറ്റൊരാൾക്ക് പണ്ടുപോലുള്ള പോലെ അദ്ദേഹം ലത്തീൻകാരിൽ നിന്നു മാറിനിൽക്കുമെന്നു റോമ്മായിൽ നിന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (Analecta O. C. D. 1937, p. 269) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു പുത്തൻചിറക്കാരുൻ പണ്ടാരി പൗലോസു കൽദായ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നു മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു കേരളത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യരല്ലാത്ത പൗലോസു മെത്രാനെക്കൊണ്ടു മെത്രാന്റെയായതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യിച്ചിരുന്നില്ല. പൗലോസു മെത്രാൻപരിയങ്ങായ കൽദായ ബന്ധം നിമിത്തമായിരിക്കാം കൽദായക്കാർക്കും പടിഞ്ഞാറേയിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ചതു്. പൗലോസുമെത്രാൻ തന്നെയാണോ പടിഞ്ഞാറേയിൽ കാണുന്ന അബ്രാഹം മെത്രാൻ? പാശ്ചാത്യരല്ലാത്ത ഭരിച്ചുവന്ന കൊട്ടങ്ങളൂർ ഭരണ സംബന്ധിച്ചു ചില കഴപ്പങ്ങളുണ്ടായി. കൊട്ടങ്ങളൂർ ഭരണാധികാരിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കട്ടക്കയത്തിൽ അബ്രാഹം മല്ലാനെ പൗലോസു മെത്രാൻ അനുഗമിച്ചു. തദവസരത്തിൽ പൗലോസു മെത്രാൻ കിഴക്കുപേർക്കു പട്ടംകൊടുത്തു. മാത്തരംകൻ ഇവരുടെ കക്ഷിയിലായിരുന്നു. കൊച്ചിയിലേയും കൊട്ടങ്ങളൂരേയും അസംമിതിസ്പുറൻ (ഗോണ്ണാഭാർ) ആയിവന്ന റിബാമർ (റോയൽ) ശങ്കരിയ്യൽ ശിവാമിസു കത്തനാറെ 1800-ൽ തന്റെ പ്രതിപുരുഷനും കൊട്ടങ്ങളൂർ ഭരണകർത്താവും ആയി നിയമിച്ചു. ഇതോടെ 1801-ൽ മുൻപറഞ്ഞ കഴപ്പങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചു. പാശ്ചാത്യരല്ലാത്ത ഭരണകാലത്തു പരമപുരുഷന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണാനന്തരം അവർ വീണ്ടും കൊട്ടങ്ങളൂർക്കീഴെ വരാപ്പുഴക്കീഴെ ചെന്നുചേർന്നു.)

പടിഞ്ഞാറേയ്ക്കു തിരിയുകയും ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു അതായതു 1799 ജൂൺ 21-ാം-ന- തത്തവള്ളി മാർ മിഖായേൽപ്പള്ളിയിൽ വെച്ചു മാർ ദിവന്നാസിയുസു, അനുയായികളും കത്തോലിക്കരായി.

സത്യവിശ്വാസത്താൽ പ്രാർത്ഥനയായിട്ടല്ല മാർ ദിവന്നാസിയുസു പുനരെകൃഷ്ടനെന്നു പലരും പറയുന്നുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂർ സക്കാരിൽ ഒരു വലിയ സംഖ്യ അദ്ദേഹം അടയ്ക്കേണ്ടതായുണ്ടായിരുന്നു. മത്തുരംകൻറെ സാധിനശക്തി നിമിത്തം അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോകുന്നപക്ഷം ആ സംഖ്യ ചിഴയായി ഒട്ടകാണമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ഇങ്ങനെ പണബാധ്യതയിൽ നിന്നു വിമുക്തനായതാണു് പുനരെകൃഷ്ടനുള്ള കാരണമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു.

മത്തുരംകൻ അദ്ദേഹത്തെ ആലപ്പുഴ കൊണ്ടുപോയി ബന്ധുവസ്ഥയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കാമതം സ്വീകരിച്ചുപോയതാണെന്നത്രേ മി. ഇ. എം. പി.ലിപ്പോസിന്റെ പ്രസ്താവന (മാതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇൻഡ്യൻസഭ, p. 179-180). ഈ പ്രസ്താവനയു മാർ ദിവന്നാസിയുസിന്റെ ചരിത്രവും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നില്ല. സമകാലികരുമായ രേഖകൾ ആ സമയത്തിലെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുമില്ല. 1799 ഇടവം 30-ാം-ന- മാർ ദിവന്നാസിയുസു തത്തവള്ളിയിൽ കുർബാന ചെയ്തിയെന്നാണു് മി. പി.ലിപ്പോസു പറയുന്നതു്. സക്കാരിൽ അടയ്ക്കേണ്ടിയിരുന്ന പണത്തിന്റെ കാര്യവും മി. പി.ലിപ്പോസു വിട്ടുകൊടുത്തില്ല.

പഴയകൂരുകാരടേയും പുത്തൻകൂരുകാരടേയും മെത്രാന്മാർക്കു മെന്നുള്ള അഭിവാഞ്ഛ അദ്ദേഹത്തെ കത്തോലിക്കാനാക്കിയെന്നത്രേ വേറെ ചിലരുടെ അഭിമതം. അക്കാലത്തു പഴയകൂരുകാർക്കു് വരാപ്പുഴ ഭാഗത്താടു തുച്ഛിച്ചിട്ടായിരുന്നു. പഴയകൂരുകാർക്കു് കൊടുമല്ലൂർ രൂപതയെ ഭരിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പഴയകൂരുകാരെല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ തിന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാന്മാർക്കു വേണ്ടുള്ള അവരുടെ ശ്രമം വിഫലമായി. അതു നല്ല തരമെന്നു കരുതി "കുലത്തിൽ വെള്ളത്തിൽ മീൻ പിടിയു്കുവാൻ"ത്രേ അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കാനായെന്നു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ ഗണത്തിൽ പെട്ടവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പഴയകൂരുകാർ പലവിധത്തിൽ കലശിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അതു്. മി. ഇ. എം. പി.ലിപ്പോസിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഇരു സംഗതിയും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

മഹാനെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഒന്നാം മാർ ദിവന്നാസിയുസു ഈ പറഞ്ഞു എങ്കിലും കുർബാനതാലാണു് കത്തോലിക്കാനായതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം വാസ്തവത്തിൽ ഒരു മഹാനല്ലായിരുന്നു.

എങ്ങനെയായാലും തത്തവജ്ജിയിൽ വച്ചു നടന്ന പുനരുകൃം
ആരമാസത്തിൽ കൂടുതൽ നിണ്ടുന്നിനില. മാർ ടീവന്നാസിയുസ്പു
തൽകൂറിലേയ്ക്കുതന്നെ തിരിച്ചുപോയി. സക്കാരിൽ പീഴ ഒടു
ക്കുകയും ചെയ്തു. (3)

തൻറ കപടോദേശ്യം സഹലമാവുകയില്ലെന്നു കണ്ടതിനാൽ
അദ്ദേഹം കത്തോലിയ്ക്കു സഭയുപേക്ഷിച്ചെന്നു ചിലരും, കൊച്ചിമെ
ത്രാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മെത്രാൻറ നിലയിൽ സ്വീകരിയ്ക്കുകയില്ലെ
ന്നു ശരിയുതിനാലത്രേ അദ്ദേഹം സഭ വിട്ടതെന്നുവേറെ ചിലരും പ്ര
സ്താവിയ്ക്കുന്നു. (Bernard II' p. 241) ഏതായാലും മാർ ടീവ
ന്നാസിയുസിന് വീരോചിതമായ വിശ്വാസം (heroic faith) ഇല്ലാ
യിരുന്നെന്നു നിശ്ചയമാണ്.

“കേരളത്തിലെ സത്യവേദചരിത്രം” എന്ന തൻറ കൃതിയിൽ
(p. 251) അടിവറു മർസുളിനോസു മിഷ്യനറി (പിന്നീടു മെത്രാൻ)
ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—

“ആയാണ്ടിൽ തന്നെ ധനുമാസത്തിൽ മാർ തോമ്മാ (ഒന്നാം
മാർ ടീവന്നാസിയുസ്പു) മുതൽപേരു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനമാന
ങ്ങളെയും അധികാരങ്ങളെയും കിട്ടാത്തതിനാലോ എന്തുകൊണ്ടോ തി
രിയുന്നില്ല, മുമ്പിലത്തെപോലെ നടപ്പാൻ തത്തവജ്ജിയിൽ ചെയ്ത
ഉടമ്പടിയുടെ കടത്തിൽനിന്നു അഴിയപ്പെടുവാനും മഹാരാജാവിനെ
ബോധിപ്പിച്ചു. കടശി മുപ്പതിനായിരം രൂപാ വീട്ടികൊണ്ടു്. മാപ്പ
കിട്ടിപ്പോരുകയും ചെയ്തു, എന്നാൽ മാർ തോമ്മാ മുമ്പിലത്തെപോ
ലെ യാക്കോബായക്കാരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായാകുന്നതിനു വേണ്ടി
നാല്പതു ടീവസം അടുപ്പിച്ചു പന്ത്രണ്ടു കത്തന്മാർ കുർബാന ചൊല്ല
കയും കുർബാന കഴിഞ്ഞിട്ടു് ആ പന്ത്രണ്ടുപേർ മാർതോമ്മായുടെ ത
ലയിൽ കൈവെക്കയും ചെയ്യാൻ ആവശ്യമെന്ന യാക്കോബായക്കാർ

(3) വെട്ടിക്കുന്നൻ എന്നൊരു പട്ടക്കാരൻ പത്തീരാ കൈക്കൊ
ണ്ടു് (കത്തോലിയ്ക്കനായി) പഴയകൂറുകാരോടുകൂടി കുറെ
നാൾ നടന്നശേഷം മതമുപേക്ഷിച്ചു് ഇരുകൂട്ടരും കൂടി എ
ഴുതിവെച്ചു പടിയോലയുടെ അസൽ എടുത്തു മാറികളഞ്ഞതാ
യി ഒരു പാട്ടണ്ടു്. അതിങ്ങനെയാണു്:—“വെട്ടിക്കുന്നാ മിട്ട
മിട്ടക്കാ = പത്തീരായു. കൈക്കൊണ്ടു് = മതവും വിരൂപി
ന്നിട്ടു = പടിയോലയും കൊണ്ടു് അങ്ങോട്ടു്—ഈ പാട്ടു് പ
ലിക്കോട്ടിൽ മാർ ടീവന്നാസിയുസു പാടാറുണ്ടായിരുന്നെ
ന്നും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു താൻ പഠിച്ചതാണെന്നും പറഞ്ഞ
ഉപപന്തരേത്തു ബ: ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാർ പറഞ്ഞറി
ഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.”

പറകകൊണ്ടു മാർ തോമ്മാ സമ്മതിച്ചു, മേൽ ചൊല്ലിയ നാല്പത
ദിവസത്തെ കർമ്മം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുമ്പിലത്തെപോലെ മെത്രാ
പ്പോലീത്തയായി കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടു....”.

കത്തോലിയോസഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയശേഷം മാർ
ദിവന്നാസിയൂസ് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റൻറകാരായ സി. എം. എസ്. മിഷ്യ
നറിമാരുടെ ഇഷ്ടനായി വന്നിട്ടു തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാ
ലത്തന്നെ നമ്മുടെ ഭിന്നസഹോദരങ്ങളുടെയിടയിൽ അവർ മി
ഷ്യൻ ജോലിയാരംഭിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് ശക്തി പ്രബലമായി വന്നിരുന്ന
തുകൊണ്ടായിരിക്കാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസ് സി. എം. എസ്കാരെ സ
മീപിച്ചതു്. അദ്ദേഹം യാക്കോബായ പാത്രിയക്കീസിനെ അശേഷം
വിസ്മിരിച്ചു കളഞ്ഞതായി തോന്നുന്നു. പാത്രിയക്കീസിന്റെ പക്കൽ
നിന്നു 1807-ൽ പണപ്പിരിവിനായി വന്ന ഒരു മാർ ദിയസ്കോ
റോസിനെ സക്കാർ സഹായത്തോടെ അദ്ദേഹം നാട്ടുകടത്തി.
(Bernard II, p. 368) കൂടാതെയും, തന്റെ സഹോദരപുത്രനെ
താൻ തന്നെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിയ്ക്കുക കൂടി ചെയ്തു. ഇങ്ങ
നെ വാഴിയ്ക്കപ്പെട്ട ദേഹമാണു് ഏഴാം മാതേന്താമാർ.

ഒന്നാം മാർദിവന്നാസിയൂസ് 1808-ൽ നിരണത്തുവെച്ചു മരി
യ്ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സമീപം പുത്തൻകാവു പള്ളിയിൽ സംസ്കരി
ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പുനരെകൃത്യത്തെ ലാക്കാക്കി പരിശുദ്ധിച്ചു പു
ത്തൻകൂരകാരും പഴയകൂരകാരും അദ്ദേഹംനിമിത്തം എത്ര വലിയ
ശ്ലേഷങ്ങളും മനോവ്യഥയും സഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിനേ
ക്കാൾ ഉഹിയ്ക്കുവാൻതരമേ.

(ഒന്നാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ചില പ്ര
ധാന സംഗതികൾ മാത്രമേ ചുരുക്കത്തിൽ ഇവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളൂ.
കരിയാറിൽ മല്ലാൻ. തോമ്മാക്കുത്തനാരു. രോമ്മയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടശേ
ഷം. കേരളത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ, മാർ ദിവന്നാസിയൂസിന്റെ
കാഴ്ചത്തിൽ സുറിയാനിയക്കാർ (പ്രത്യേകം പഴയകൂരകാർ) തുടന്നു
നടത്തിയ പരിശുദ്ധങ്ങൾ, രോമ്മായിലേയ്ക്കും പോർട്ടുഗലിലേയ്ക്കും അ
വരയച്ചു എഴുത്തുകൾ ഇങ്ങനെ പല സംഗതികളും ഇവിടെ വിട്ടുക
ളയുന്നു.)

ഛ-ാമത്തേയും വ്യാമത്തേയും ന്-ാമത്തേയും മാതേന്താമാർ
ഗവുറവു—ഗവുനമി.

ഒന്നാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസിൽ നിന്നു മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീക
രിച്ചു ഏഴാം മാതേന്താമാ എട്ടാം മാതേന്താമായേയും, എട്ടാം മാ
തേന്താമാ ഒമ്പതാം മാതേന്താമായേയും മെത്രാമാരായി വാഴിച്ചു. ഇ
വരുടെ കാലത്തു പുനരെകൃ. സം. സി. സി. വിശേഷാൽ യാതൊ

ന്നും നടന്നതായി രേഖയില്ല. സി. എം. എസ് കാരുടെ ശക്തിയാ കോബായ സഹോദരന്മാരുടെയിടയിൽ വ്യാപിച്ചുതുടങ്ങിയതായി രിക്താം ഇതിനൊരു കാരണം.

ഈ സ്മരണാപത്രത്തിൽ റസിഡൻറ മെക്കോളെ 8 പ ലിശയ്ക്കിട്ട 3000 പുവരാഹന്റെ ആധാരം 8-ാം മാതേന്തമ്മായെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതാണല്ലോ. "വട്ടിപ്പണം"

൨-ാമത്തേയും ൩-ാമത്തേയും ൪-ാമത്തേയും മാർ ദിവന്നാസിയുസുമാർ. മൃഗമതം—മൃഗമതം.

1815-ൽ അന്നത്തെ അത്തൂർ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ ഫില ക്ലീനീസിൽ നിന്നും ഇടുപ്പറമ്പാൻ രണ്ടാം മാർ ദിവന്നാസിയുസു എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു സക്കാർ സഹായത്തോ ടെ 9-ാം മാതേന്തമ്മായെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തു. 1818-ൽ രണ്ടാം മാർ ദിവന്നാസിയുസിയന്റെ പിൻഗാമിയായി മൂന്നാം മാർദിവന്നാ സിയുസും 1825-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി നാലാം മാർ ദിവന്നാസിയുസും അത്തൂർ മെത്രാനാൽതന്നെ അഭിഷേചനം ചെയ്യു ണ്ടു. രണ്ടാം മാർ ദിവന്നാസിയുസു പണിയിച്ചതാണ് കോട്ടയം പ ശയ സെമിനരി.

ഈ മാർ ദിവന്നാസിയുസുമാരുടെ കാലത്തും പുനരൊക്യം സ. ബാസ്മായി വിശേഷാൽ യാതൊന്നും നടന്നില്ല. മൂന്നാം മാർ ദി വന്നാസിയുസു കത്തോലിക്കരോടു വളരെ അറുഭാവമുള്ളവനായിരുന്നെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ സി. എം. എസ് കാരുടെ ആഘോ ചനപോലെ സഭാകാര്യങ്ങൾ നവീകരിയ്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധ നായിരുന്നു. പട്ടക്കാർ വിവാഹം കഴിക്കണം, ആരാധനക്രമങ്ങൾ മലയാളത്തിലാക്കണം എന്നെല്ലാം സി. എം. എസ് കാർ നിർബന്ധി ച്ചു. മെത്രാനും വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ശു ഷ്യം. ധനസഹായം വാശാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് 1818-നും 1820-നും ഇടയ്ക്കു് അന്നുണ്ടായിരുന്ന 150 പട്ടക്കാരിൽ 40 പേർ വിവാഹം ചെയ്തു. പഴകുറുകാരുടെ ചില പള്ളികൾ കൈവശപ്പെ ട്ടത്തികൊടുത്താൽ താനും വിവാഹം ചെയ്യാമെന്നു മൂന്നാം മാർ ദി വന്നാസിയുസു പറകയുണ്ടായി. പക്ഷേ അതു നടന്നില്ല. കുർബാന സമയത്തു വായിയ്ക്കുന്ന വേദപുസ്തക ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമേ അന്നു മ ലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടുള്ളു. സി. എം. എസ് കാർ വ ശി ധാരാളം പണസഹായവും ഉദ്യോഗങ്ങളും പുത്തൻകൂറുകൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. -(Bernard II p. 373 sq.)

നാലാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസിന്റെ കാലത്തു സി. എം. എസ്. കാരായുള്ള സൗഹാർദ്ദം അശേഷം നശിച്ചു. അവർ വിശ്വാസത്തിൽ വരുത്തിയ വ്യത്യംസമാണ് അതിനു പ്രധാന കാരണം. സി. എം. എസ്. കാരിൽനിന്നു സ്വയം രക്ഷപെടുവാൻ നാലാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസിനു യാക്കോബായ പൗത്രീയക്കീസിന്റെ പക്കൽനിന്നു ഒരു മാർ അത്തനാസിയൂസിനെ 1825-ൽ വരുത്തിയെങ്കിലും, അധികാരഭ്രമം ഹേതുവാൽ 1826-ൽ സക്കാരിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം (മാർ അത്തനാസിയൂസി) നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു പട്ടക്കാർ പിഴ ഒട്ടക്കണ്ടതായും വന്നു.

പ്രസ്തുത മാർ അത്തനാസിയൂസിനെ വരുത്തിയതു മുതലാണു് കേരളീയ യാക്കോബായക്കാർ യാക്കോബായ പൗത്രീയക്കീസിന്റെ അധികാരത്തെ കാര്യമായ വിധത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു തുടങ്ങിയതു്. അതിനു മുമ്പു് സാധുവായ പട്ടം ലഭിച്ചു നന്നായിലേയ്ക്കു പൗത്രീയക്കീസിനെ ആശ്രയിച്ചു അവസരത്തിൽ "തങ്ങളുടെ തലവൻ" എന്ന് ചില മാതേന്താമ്മാമാർ അദ്ദേഹത്തെ സംബോധന ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു പ്രാർത്ഥനകളിൽ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സച്ചു കാർ തന്റെ വിശ്വാസം മാറാതിരിയ്ക്കുവാൻ 5-ാം മാതേന്താമ്മായും സി. എം. എസ്. കാർ തന്റെ വിശ്വാസത്തിനു ഭംഗം വരുത്തുമെന്നു ഭയന്നു് 8-ാം മാതേന്താമ്മായും തങ്ങളുടെ സഭ യാക്കോബായ പൗത്രീയക്കീസിന്റെ കീഴാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഏകിലും പൗത്രീയക്കീസിന്റെ അധികാരപ്രയോഗത്തിനു അവർ വിധേയരായില്ല.

1836-ൽ നടന്ന മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിൽ വെച്ചു സി. എം. എസ്. കാരായി വൈദികങ്ങളിൽ സംസ്കൃതമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. 1838-ൽ ഉരുകുട്ടരും തമ്മിൽ പിരിയുകയും പൊതു സ്വത്തുക്കൾ അന്യോന്യം ഭാഗിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറെ യാക്കോബായക്കാർ അന്നു സി. എം. എസ്. കാരായതിനു പുറമെ, മറുചിലർ നവീകരണത്തിനുദ്യുക്തരാവുകയും ചെയ്തു. പാലക്കുന്നത്തു അബ്രഹാം മല്ലാനായിരുന്നു നവീകരണക്കാരിൽ പ്രധാനൻ.

നവീകരണക്കാർ പാലക്കുന്നത്തു മാത്യുസ് ഐമ്മാശനെ യാക്കോബായ പൗത്രീയക്കീസിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു അദ്ദേഹം മാത്യുസ് മാർ അത്തനാസിയൂസായി വാഴുമ്പോൾ പൗത്രീയക്കീസിന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോനം കൊണ്ടു കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി. മാത്യുസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിനു നവീകരണക്കാരനാണെന്നു പൗത്രീയക്കീസിനെ ബോധിപ്പിയ്ക്കുവാൻ, പൗത്രീയക്കീസിനു ഒരു മാർ കൂറിലോസിനെ മാർ ടിവന്നാസിയൂസിന്റെ സഹായാർത്ഥം കേരളത്തിലേയ്ക്കയച്ചു. തന്റെ അധികാരം മുഴുവനും മാർ ടിവന്നാസിയൂസിനു മാർ കൂറിലോസി

നു വിട്ടുകൊടുത്തു. പക്ഷെ മാർ ടിവന്നാസിയൂസും, മാർ കൂറിലോസും വഞ്ചകരായിരുന്നെന്നത്രേ സക്കാരിൽ തിരുമാനമുണ്ടായത്. തന്നിരിക്കുന്നത്. മാർ കൂറിലോസ് നിസ്സഹായനായി പള്ളികൾ തോറം ചുറ്റി നടക്കേണ്ടതായി വന്നു.

ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ മാർ കൂറിലോസിന്റെ പരിശ്രമത്താൽ അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തും പാത്രിയക്കീസിയൂസിനെയും കേരളത്തിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രചരിപ്പിച്ചുവന്നിടയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തും അതിനു മുമ്പും കൽദായ റീത്തും കൽദായ ലിപികളും പുത്തൻക്രൂറുകാർ ധാരാളമുപയോഗിച്ചിരുന്നു. അന്നു കൽദായ ലിപികളിൽ എഴുതപ്പെട്ട വളരെ പുസ്തകങ്ങൾ (കൽദായപുസ്തകങ്ങളും അന്തിയോക്കിയൻ പുസ്തകങ്ങളും) ഇന്നും പല സ്ഥലങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചില അന്തിയോക്കിയൻ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പോലും കൽദായ ലിപികളിലാണ് എഴുതിയിരുന്നതും. കാലാന്തരത്തിൽ അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തിൽ ധാരാളം മലയാള വിവർത്തനം കടന്നുകൂടി.

മാർ കൂറിലോസിന്റെ സഹായത്തോടെ ഒരു മാർ സ്തേഫാനോസ് 1849-ൽ പാത്രിയക്കീസിന്റെ പക്കൽ നിന്നു കേരളത്തിൽ വന്നു. നാലാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസ് 1853-ൽ നിർമ്മാതനായി. 1857-ൽ സി. എം. എസ്. സഹായം നവീകരണക്കാരിൽ നിന്നു നികത്തപ്പെടുകയാൽ മാർ കൂറിലോസ് വെളിയ്ക്കു കാണപ്പെട്ടു. എങ്കിലും മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിനെ മാറിനിർത്തുവാൻ കേസ്യ നടത്താതെ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. കേസിൽ കൂറിലോസുകക്ഷി പരാജയമടഞ്ഞു.

യാക്കോബായ പാത്രിയക്കീസിന്റെ സ്താത്തിക്കോന്നുള്ള ഒരു നാട്ടുകാർനിലാതെ കോടതിമുമ്പാകെ മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിനെ വെല്ലുക അസാധ്യമായി തോന്നുകയാൽ പുലിക്കോട്ട യെരസേപ്പകത്തനാർ 1855-ൽ പാത്രിയക്കീസിന്റെ പക്കൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അഞ്ചാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസായി 1866-ൽ സ്താത്തിക്കോന്നുംകൊണ്ടു തിരിച്ചെത്തി.

അഞ്ചാമത്തെ അഥവാ പുലിക്കോട്ടിൽ യെരസേപ്പ മാർ ടിവന്നാസിയൂസ്.
മവുന്നന്ന—മൻറൻ.

നാലാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസും മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസും അഞ്ചാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസും ആണ് യാക്കോബായ പാത്രിയക്കീസിന്റെ അധികാരം കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചുറപ്പിച്ചതെന്നു ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചുവെങ്കിൽ നിന്നു വിശദമായിട്ടുണ്ടല്ലോ.

1875-ൽ പത്രോസുപാത്രിയക്കീസു കേരളത്തിൽ വന്നു മാത്യൂ

സുമാർ അത്തനാസിയൂസിനെ മുടക്കി ശപിച്ചു. മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിന്റെ കക്ഷി ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയാകുകയും "മാത്തോമ്മാക്കാർ" എന്നു പിന്നീട് തങ്ങളെത്തന്നെ വിളിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. "നവീകൃത യാക്കോബായക്കാർ" (Reformed Jacobites) എന്നും "മെത്രാൻകക്ഷി" എന്നും ആരംഭത്തിൽ അവർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റൻറും അവരുടെ ഖാഹ്യാചാരങ്ങൾ യാക്കോബ്യങ്ങളും ആണ്. മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിന്റെ പിൻഗാമികൾ അവരെ ഭരിച്ചുവരുന്നു. 1937 വരെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ, സഫ്റഗൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരാണ് അവരുടെ ഭരണം യിദ്വഹിച്ചിരുന്നതും. 1937-ൽ രണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ കൂടി അവർക്കുണ്ടായി. അന്നത്തെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ മരിച്ചുതോടെ മൂന്നുപേർ അവരുടെ ഭരണം ഇപ്പോൾ നടത്തിവരുന്നു. (4)

കേരളം വിട്ടന്നതിനു മുമ്പായി പത്രോസു പാത്രിയർക്കീസ് മുളത്തുരുത്തി സുന്നഹദോസു നടത്തുകയും, "കേരള യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസ്സോസ്സേഷൻ" എടുപ്പടുത്തുകയും ആരു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ വാഴിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അഞ്ചാം മാർ ദിവ

(4) മാത്തോമ്മാസമുദായവും മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരും പുനരുകൃത്തിനായി പരിശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. 1831-ൽ സമാരംഭിച്ച കേരള കമ്മ്യൂണിക്കാറിയോനി സമൂഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ചാവറ കുര്യാക്കോസച്ചന്റും മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസും സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു. "ആരോടാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നതും; വല്ല കീഴ്വകുപ്പും ചാവറയ്ക്കും പോകും; ചാവറയുടെ തുകൽവാറിന്റേത് പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഞാനും" എന്നും മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസ് പറഞ്ഞിരുന്നെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവർ തമ്മിൽ അത്രവലിയ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിലേയ്ക്കു മാപ്പാപ്പാ അകത്തോലിയ്ക്കായ പൌരസ്ത്യ മെത്രാന്മാരേയും ക്ഷണിച്ചു. സഭയുടെ ഐക്യം, സഭാലക്ഷണങ്ങൾ, കേരളത്തലുള്ള അകത്തോലിയ്കർ സത്യസഭയായ കത്തോലിയ്ക്കാ സഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയവരാണ്, വീണ്ടും അവർ കത്തോലിയ്കരാകണമെന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികൾ എടുത്തു കാണിച്ചുകൊണ്ടു് എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനസഹിതം വരാപ്പുഴത്തേ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ചാവറയച്ചൻ വഴി മാപ്പാപ്പായുടെ ക്ഷണം കേരളത്തിലെ അകത്തോലിയ്ക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ 1869-ൽ അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിനേയും ചാവറയച്ചൻ സമീപിച്ചു.

നാസിയൂസൂർപ്പുടെ ഏഴു മേല്പട്ടക്കാരിൽ കേരള യാക്കോബായസഭയുടെ രേണു നിക്ഷേപിയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ പേരുകളും ഇടവകകളും ഇവയാണു്:—

അഞ്ചാമത്തെ അഥവാ പുലിങ്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസിയൂസൂ (കൊല്ലം ഇടവക); കടവിൽ പെരുലുസ് മാർ അത്തനാസിയൂസൂ (കോട്ടയം ഇടവക); കോന്നാട്ടു മാർ യൂലിയൂസൂ (തൃശ്ശൂർ ഇടവക) അമ്പാട്ടു മാർ കൂറിലാസൂ (അങ്കമാലി ഇടവക); ചാത്തുരുത്തി മാർ ഗ്രിഗോറിയൂസൂ (തിരണം ഇടവക); മുരിമംഗത്തു മാർ ഇഴവാസിയൂസൂ (കണ്ടോട്ടു ഇടവക); കോണത്തു ഗെമെൽ മാർ ദിവന്നാസിയൂസൂ (കൊച്ചി ഇടവക) (5) ഈ ഇടവകകൾക്കുവേണ്ടിയാണല്ലോ ഇപ്പോഴും യാക്കോബായ മെത്രാന്മാർ വഴുന്നതു്.

മാതോമ്മാക്കാരിൽ നിന്നു പള്ളികളും സ്ഥാപനങ്ങളും വി

(5) പത്രോസു് പാത്രിയക്കീസു വാഴിച്ച ആരംഭത്തിൽ മൂന്നു പേർ ഗോവാക്കാരുൻ യൂലിയൂസു അരുവാറസിനെയും, അമേരിക്കയിൽ നിന്നുവന്ന ഫ്റാൻസുകാരുൻ ജോസഫ് റെനാറെറാ വില്ലാറെറയും മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചു. യൂലിയൂസു അരുവാറസു് കത്തോലിയൂസഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിയ്ക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. കത്തോലിയൂസഭയോടു മത്സരിച്ചുനിന്ന ഒരു കക്ഷിയിലാണു് വില്ലാറെറ ജാതനായതു്. അവസാനകാലത്തു യൂലിയൂസു അരുവാറീസു ഹല്ലാവര ലും പരിത്യക്തനാകുകയാൽ ടിക്ഷാടനം ചെയ്തു കാലക്ഷേപം കഴിയ്ക്കയും മരണാനന്തരം ഗവണ്മെണ്ടു ചെലവിൽ ഗോവയിൽ സംസ്കരിയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വില്ലാറെറ ആകട്ടെ 1925-ൽ മാപ്പാപ്പായിയ്ക്കു കീഴ്പ്പെടുകയും തന്റെ തെറ്റു ഏറ്റുപറകയും അതു് Osservatore Romano എന്ന പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിയ്ക്കുവാനും ചെയ്തു (Osservatore Romano, 11th June 1925, p. 2). വെർസെയി (Versailles) പട്ടണത്തിൽവെച്ചു 1929 ജൂലായി 1-ാംനു അദ്ദേഹം കത്തോലിയൂസഭാമാതാവിന്റെ പുത്രനായി മരണം പ്രാപിച്ചു.

പിലപ്പോഴല്ലാം കേരളത്തിൽ വന്നു യാക്കോബായ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരുടെകൂടെ താമസിച്ചിരുന്ന യൂലിയൂസു അരുവാറസു് പത്തൊരു ഉപയോഗിച്ചു കുർബാന ചെയ്യുകയും, പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചുപ്രമാണത്തിൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. യാക്കോബായ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഇതിൽ യാതൊരു ഹേതുവും പുറപ്പെടുവിച്ചില്ല. യൂലിയൂസു അരുവാറസിന്റെ അനുയായികളായി കേരളത്തിൽ വെളിയ്ക്കു ബ്രഹ്മ്മവരിയുള്ളവരുടെയിടയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന കേരളീയ യാക്കോബായ പട്ടക്കാരും അദ്ദേഹം ചെയ്തതുചൊലെ തന്നെ ഇന്നും ചെയ്യുന്നു.

ഓണ്ടെക്ഷവാൻ പാത്രീയക്കീസുകക്ഷി അഞ്ചാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പല കേസുകളും നടത്തേണ്ടതായി വന്നു. സെമിനാരികോസ്, ആത്താരപള്ളിക്കോസ് മുതലായവ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. അന്നുണ്ടായിരുന്ന ചില പള്ളികൾ ഇന്നും ഇരുകൂട്ടരും പൊതുവിൽ തവണപ്രകാരം കൈവശപ്പെടുത്തി ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. പാത്രീയക്കീസിന്റെ അധികാരം സ്ഥാപിതമാവാൻ മാത്യൂ മാർ അത്തനാസിയൂസിന്റെ മുടക്കു സാധുവാണെന്നു തെളിയിക്കുവാനും "മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ" എന്നപേരിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളോടു കൂടി പാത്രീയക്കീസുകക്ഷി ഹാജരാക്കിയ കാനോൻ കേരളത്തിനു വെളിയ്ക്കു മരംസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കാണുകയില്ലെന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്തവിയ്ക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആ കാനോൻ അനുസരിച്ചാണ് പാത്രീയക്കീസുകക്ഷി അനുകൂലമായവിധി സമ്പാദിച്ചത്. ആ കാനോനെ അന്നും പിന്നീടും എതിർത്തിട്ടുള്ളവരല്ലാം അതു "കള്ളകാനോനാ"ണെന്നു വാദിയ്ക്കുന്നു.

അഞ്ചാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസും പുനര്രെക്യുവാ

1870-ൽ നടന്ന വത്തിക്കാൻ സാമൂഹിക സുന്നഹദോസിലേയ്ക്കു പൗരസ്ത്യരായ അകത്താലിയ്ക്കാ മെത്രാന്മാരെയും ബെതാംപിയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ക്ഷണിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ആ കൂട്ടത്തിൽ അഞ്ചാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസും ക്ഷണിയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഏക സത്യസഭയായ കത്തോലിയ്ക്കാസഭയോടു പുനര്രെക്യുപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയായും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്ന ഒരു ലേഖനത്തോടു കൂടിയാണ് വരാപ്പുഴത്തെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ 1869-ൽ മാപ്പാപ്പായുടെ ക്ഷണം മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനെ അറിയിച്ചത്.

തന്റെ മുൻഗാമികളെ അനുകരിച്ചു അഞ്ചാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസും കത്തോലിയ്ക്കാസഭയുമായി പുനര്രെക്യുപ്പെടുവാൻ പലതരത്തിലുള്ള ആലോചനകൾ നടത്തി. പുത്തൻകൂറുകാക്കും പഴയകൂറുകാർക്കും പൊതുവിൽ ഒരുകാളുള്ളുണ്ടായാൽ പുനര്രെക്യു സുകരമാക്കാമെന്നു കരുതി ഇരുകൂട്ടരുംകൂടി വാങ്ങിയതാണ് "മനോരമ" നടത്തിയിരുന്ന സ്ഥലവും അതിലേ കെട്ടിടവും. അതിന്റെ വിലയിൽ പ്രധാനഭാഗം കത്തോലിയ്ക്കുമാണ് കൊടുത്തുതീർത്തത്. ഈ കാര്യത്തിൽ നിധിയിരിയ്ക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ പഴയകൂറുകാരുടേതു നിന്നു മുന്നിട്ടു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സ്ഥലവും കെട്ടിടവും പുത്തൻകൂറുകാർക്കു അധീനപ്പെടുപോയി. അതോടെ പഴയകൂറുകാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ലവീഞ്ഞുമെത്രാൻ ആ പ്രസ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞു.

നിധിയിരിയ്ക്കൽ മാണിക്കത്തനാരു മാർ ദിവന്നാസിയൂസുംകൂടി ഉത്തരമണ്ടിലെത്ത അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന മാപ്പാപ്പായുടെ പ്ര

തിപുരുഷനെ കണ്ടു പുനഃകൃതെപ്പാരി ചില ആലോചനകൾ നടത്തി. മാംസം ഭക്ഷിക്കില്ലെന്നു തനിക്കു പ്രമുഖങ്ങളെന്നു മാർ ടി വന്നാസിയുസ് മാറ്റാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷനെ അറിയിക്കുകയാൽ പ്രത്യേകക്ഷണം പാകംചെയ്യുകൊടുത്തു എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

1881-ൽ സമാരംഭിച്ച കമ്മേലിത്താ സുറിയാനി സമൂഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന വലിയ ചാണ്ടിയച്ചന്റെ പേർക്ക് "ചാണ്ടിയച്ചൻ ബുക്സാ" എന്നു തുടങ്ങി മാർ ടി വന്നാസിയുസ് എഴുതിയ അനുകരണകൃതികൾ മാന്നാനമാശ്രമത്തിൽ ഇന്നും സ്കൂളിയിട്ടുണ്ട്.

ഇന്നുള്ള ബാവാ മെത്രാൻ കക്ഷികൾ

പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ചുവരായി മുമ്പു പറഞ്ഞ ആരും മെത്രാന്മാരിൽ ചിലർ മരിയ്ക്കുകയും മറ്റുചിലർ വശഹിനരാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മാർ കൂറിലോസും, വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടി വന്നാസിയുസും ശീമയിൽപോയി അബ്ദുള്ളോ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നു മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു 1908-ൽ മടങ്ങിവന്നു. അഞ്ചാം മാർ ടി വന്നാസിയുസിന്റെ മരണാനന്തരം അബൂള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് കേരളത്തിലെത്തി. കേരളീയ സഭയുടെ ലൌകികങ്ങളിൽ തനിക്കു ധികാരമുണ്ടെന്നുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വാദം വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടി വന്നാസിയുസും അനുയായികളും സ്വീകരിച്ചില്ല. മെത്രാൻകക്ഷിക്കാരെന്നറിയപ്പെടുന്ന അവരെ പാത്രിയർക്കീസ്ബാവാ മുടക്കി ശപിച്ചു. മുടക്കപ്പെട്ട ഈ മെത്രാൻകക്ഷിക്കാരുടെ "മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നറിയപ്പെട്ട വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടി വന്നാസിയുസ് മുന്നിട്ടു പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങി. പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുകൂലിച്ചുവരാൻ ബാവാക്കക്ഷിക്കാർ.

ബാവാക്കക്ഷിക്കാക്കായി പൌലുസ് മാർ അത്തനാസിയുസിനേയും ഇടവഴിയ്ക്കൽ മാർ സെവേറിയുസിനേയും കേരളത്തിൽവെച്ചു പാത്രിയർക്കീസ് അഭിഷേചിച്ചു. പുത്തൻകൂർ തെക്കുംഭാഗം സമുദായത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ടത്രേ ഇടവഴിയ്ക്കൽ മാർ സെവേറിയുസ് നിയമിതനായതു്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി ശീമക്കാരനായ മാർ ടെന്താത്തിയോസ് കേരളത്തിൽ സ്മാനമുറപ്പിച്ചു. ബാവാക്കക്ഷിയുടെ "മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ"സ്മാനം ശീമയിൽ വെച്ചു വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടി വന്നാസിയുസിന്റെ കൂടെ അബ്ദുള്ളോ പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ചു മാർ കൂറിലോസാണു് വഹിച്ചിരുന്നതു്. (കേസു നടത്തുവാൻ വേണ്ടി)

അബ്ദുള്ളോപാത്രിയർക്കീസിന്റെമുൻഗാമിയും തൃക്കിസുൽത്താൻ സ്മാനഭദ്രം ചെയ്തിരുന്ന ദേഹവും ആയ അബ്ദൽമിശിഹാ പാ

ത്രിയക്ഷീസിനെ മെത്രാൻകക്ഷിക്കാർ കേരളത്തിൽ വരുത്തി. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ച ആരംഭത്തിൽ ഒരാളായ മുറിമറത്തു മാർ ഈവാന്റിയൂസിനെ ബസേലിയോസ് നാമത്തിൽ മെത്രാൻകക്ഷിക്കാരുടെ കോസോലിയോ ആയി അബ്ദൽമിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് നിയമിച്ചു. (6) മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുക; മുരോൻ കൂടാതെ ചെമ്പക ആദിയായി യാക്കോബായ സഭയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് നടത്തുന്ന അധികാരങ്ങളെല്ലാം നടത്തുന്ന ഒരു സീമാനിയം കോസോലിയോ. മെത്രാൻകക്ഷിയുവേണ്ടി മാർ ഗ്രിഗോറിയൂസ് (കണ്ടോ മെത്രാപ്പോലീത്ത), മാർ ഈവാന്റിയൂസ്, മാർ പിലക്സിനോസ് (വാക്താനം) എന്നു മൂന്നു മേല്പട്ടക്കാരെ കൂടി വാഴിച്ചശേഷം അബ്ദൽമിശിഹാ കേരളം വിട്ടു. കോസോലിയോ ആയി ഉയർത്തപ്പെട്ട ദേഹം അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് മരണം പ്രാപിച്ചു. അബ്ദൽമിശിഹായെ വരുത്തുക, കോസോലിയോയെ വാഴിക്കുക ആദിയായകാർത്തുക്കളിൽ ഹാദർ പി. റി. ഗീവരഗീസ് എ. എ. അവർകളായിരുന്നു മുന്നിട്ടു പ്രവർത്തിച്ചത്.

ബാവാ മെത്രാൻകക്ഷികൾ തമ്മിൽ സ്പ്രസിദ്ധമായ വട്ടിപ്പണക്കേസ് ആരംഭിച്ചു. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനെ മുടക്കിത്തു സാധുവാവിട്ടാണോ, മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ ഏതാണോ, അബ്ദൽമിശിഹാ സാക്ഷാൽ പാത്രിയർക്കീസാണോ, വട്ടിപ്പണം വാങ്ങുവാൻ എത്ര കക്ഷിയുണ്ടോ അവകാശം എന്നിങ്ങനെ പലതും കേസിൽ വാദവിഷയങ്ങളായി കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു.

കേസു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ ബാവാക്കക്ഷിയുടെ “മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ” എന്ന നിലയിൽ വർത്തിച്ചിരുന്ന മാർ കൂറിലോസ് നിന്ദാപത്രവും, കേരളത്തിൽ വെച്ച് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് വാഴുകൊടുത്ത പെരളോസ് മാർ അന്തനാസിയൂസ് തൻ നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

1919-ൽ മെത്രാൻകക്ഷിയനുക്രമമായി കേസു വിധിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. 1923-ൽ ഉണ്ടായ ഹൈക്കോടതി വിധിപ്രകാരം ബാവാക്ക

(6) യാക്കോബായ സഭയിലെ ഒരു മെത്രാന്മാരിൽനിന്നു കേസു ബുള്ളാബാവാ, കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചു. (1895) ബെതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു 1905-ൽ യാക്കോബായ സഭയിലേക്കു തിരിച്ചു പോകുക. 1906-ൽ പാത്രിയർക്കീസാകുകയും ചെയ്തു. അബ്ദൽമിശിഹാ സീമാനേഷ് മരണപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസാകുന്നത് (Fortescue, The Lesser E. Churches. p.339) കേരളത്തിൽ നിന്നു മടങ്ങിയശേഷം അബ്ദൽമിശിഹാ കത്തോലിക്കനായി എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ക്ഷിക്കാർ വിജയികളായി. അപ്രകാരം വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടീവന്നാസിയൂസിന്റെ മുടക്കു സാധുവാണെന്നും, ബാവാകക്ഷിക്കാർ ഹാജരാക്കിയ 18 അക്കം കാനോൻ ആണ് മലങ്കരയുടെ കോടനാൻ എന്നും മറ്റും വിധിയുണ്ടായി. മാതേന്മാക്കാടുകൾ വിരോധമായി അന്നത്തേ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി ഹജരാക്കി വിജയം നേടിയ കാനോൻ ആണ് ഈ "18 അക്കം" കാനോനം. മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ ഹാജരാക്കിയ "എ അക്കം" കാനോൻ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

കേന്ദ്ര തോററിന്റെ ഭരണം പാത്രിയർക്കീസുമായി യോജിയ്ക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടു വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടീവന്നാസിയൂസ് ശീമയ്ക്കു പോയെങ്കിലും പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി (ശീമക്കാരനായ) മാർ യൂലിയൂസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ പുറപ്പെട്ട കേരളത്തിൽ വന്നു താമസമുറപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായിരുന്ന മാർ ഒത്താത്തിയൂസ് അന്നു ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിലും മാർ യൂലിയൂസിനു ഒരു പ്രത്യേക ദൗത്യമാണ് വഹിയ്ക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നതും. മാർ ഡസ്താത്തിയൂസിന്റെ മരണാനന്തരം (1930) മാർ യൂലിയൂസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാനത്തു ആരൂഢനായി.

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ഗീവരഗീസ് മാർ ടീവന്നാസിയൂസിനെ മുടക്കിയതു് സ്വഭാവനീതിപ്രകാരം സാധുവായിരുന്നോ എന്നൊരു വാദം മെത്രാൻകക്ഷിക്കാർ 1925-ൽ ഹൈക്കോർട്ടിൽ പുനരും എടുപ്പിച്ചു. അതേ കൊല്ലം തന്നെ (വാക്ത്താനത്തെ) മാർ ഫിലെക്സിനുസിനെ രണ്ടാം ബിസേലിയോസു കാസോലിയ്ക്കു ആയി അവർ സ്മാപിച്ചു. പുതിയ കാസോലിയ്ക്കു ബൈഥനി സന്യാസിനി സന്യാസിസമൂഹങ്ങൾ സ്മാപിച്ചു നടത്തിയിരുന്ന ഫാദർ പി. റി. ഗീവരഗീസ് എ. എ. അവർകളെ ബൈഥനിയുടെ മാർ ഈവാന്റിയൂസായി മെത്രാൻസ്മാനത്തുയത്തി. പുനരേടുത്ത കേസു വിധിയ്ക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി വട്ടശേരിൽ മാർ ഗീവരഗീസ് ടീവന്നാസിയൂസിനു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു 1926-ൽ വിധിയുണ്ടായി. (സമർക്കേസു്)

1926-ൽ ബാവാകക്ഷിക്കാർ മാർ മിഖായേൽ ടീവന്നാസിയൂസിനേയും മാർ തോമ്മാ ടിയസ്കോറോസിനേയും ശീമയിലയച്ചു മെത്രാൻപട്ടമേല്പിച്ചു. പുത്തൻകൂർ തെക്കുംഭാഗം സമുദായത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ഇടവഴിയ്ക്കൽ മാർ സെവേറിയൂസിന്റെ ചീൻഗാമിയായിട്ടത്രേ മാർ തോമ്മാ ടിയസ്കോറോസ് അഭിഷേചനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. 1927-ൽ ബാവാകക്ഷിയിൽ പെട്ട അറുപേൻ മാർ തിമാത്തെയൂസും ശീമയിൽ പോയി മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചു മടങ്ങി വന്നു.

പുനരോത്ഥനമായി മുമ്പു പഠഞ്ഞ കേസു 1928-ൽ മെത്രാൻ കക്ഷിയുൾക്കൂടെമായി വിധിയുണ്ടുണ്ടു. അതിൽപ്രകാരം വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗിസ് മാർ ദിവന്നാസിഡിയസിന്റെ മുടക്ക് അസാധുവാണു് മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ എന്താണെന്നും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരം എങ്ങനെയുള്ളതെന്നും വേറൊരു തീരുമാനമുണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നും വിധിയുണ്ടായി. അതോടെ വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗിസ് മാർ ദിവന്നാസിഡിയസ് വട്ടിപ്പണം വാങ്ങുവാൻ പരിശ്രമം തുടങ്ങി. അപ്പോഴും കോടതിമുറയുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. എതിർ ഹർജി ഉടൻ ഘള്ളിപ്പോയി.

രണ്ടാം ബസേലിയോസ് കൗൺസിലിയായുടെ മരണാനന്തരം മെത്രാൻകക്ഷികാർ 1929-ൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയൂസിനെ (കണ്ട്രമെത്രാപ്പുന) മൂന്നാം ബസേലിയോസ് കൗൺസിലിയോ അന്ധി ഉയർത്തി. ബെഥനിയുടെ മാർ ഈവാന്യൂസ് ബെഥനിയെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായമെത്രാനായി തിരുവല്ലാ മെത്രാൻ മാർ തിയോഫിലസ് വാഴ്ത്തേറ. മാർ തിയോഫിലസിന്റെ കൂടെ (പാമ്പാടി) മാർ ഗ്രീഗോറിയൂസ് പുതിയ കൗൺസിലിയായിൽ നിന്നു മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങിനെ മിശിഹാ വാഴിച്ചു മൂന്നുപേരിൽ ഒരാളായ മാർ ഈവാന്യൂസ് ഇതിനുമുമ്പു് മരണം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. (1925 മിഥുനം 6) "ഓർത്തോഡോക്സ് സക്കോർ" എന്നാണു് മെത്രാൻകക്ഷികാർ തങ്ങളെത്തന്നെ ഇപ്പോൾ വിളിച്ചുവരുന്നതു്.

മെത്രാൻകക്ഷികാർ നടത്തിയ പുനരൊക്യൂമെന്റേഷിയേക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പായി കത്തോലിക്കരുടെ അടുത്തകാലത്തെ പരിശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി സ്വല്പം പ്രതിപാദിയ്ക്കാം.

കത്തോലിക്കരുടെ അടുത്തകാലത്തെ പരിശ്രമങ്ങൾ

നസ്രാണിസമുദായത്തിലുണ്ടായ പിളർപ്പു തീർക്കുവാൻ കത്തോലിക്കർ സഭാ ജാഗരൂകരായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവെങ്കിലും വ്യക്തമാണല്ലോ. അപ്പോസ്തോലിക്കർക്കൊരു മനസിനായ സെബാസ്തിയാനി മെത്രാന്റെയും കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായതുപോലെയുള്ള പുനരൊക്യൂമെന്റേഷൻ അടുത്തകാലം വരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും വ്യക്തികളും കുടുംബങ്ങളും എല്ലാക്കാലത്തും കത്തോലിക്കാസഭയെ ആശ്ശേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒന്നാം മാർ ദിവന്നാസിഡിയസിന്റെ അവസാനകാലം വരെ ഇരുകക്ഷികളും പുനരൊക്യൂമെന്റേഷൻ യോജിച്ചു പ്രവർത്തിയുണ്ടാണല്ലോ ചെയ്തതു്.

ഇരുകക്ഷികൾക്കും പൊതുവിലുണ്ടായിരുന്ന പള്ളികൾ ചിട്ടിയീട്ടോ മറ്റുപ്രകാരത്തിലോ ഓരോകക്ഷി കൈവശപ്പെടുത്തുകയും,

പുത്തൻകുറുകാർ സി. എം. എസ് കാതോട സഖ്യതൃട്ടുകയം ചെയ്തതു മുതൽ ഇരുസമുദായങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പരം അകന്നുതൂടങ്ങി. പുത്തൻകുറുകാരുടെ റീത്തിൽ വന്ന വ്യത്യസ്തങ്ങളും ഈ ആകൽച്ചുയ്ക്കു സഹായകമായി തീർന്നു. വിവാഹം നിമിത്തം ചില യാക്കോബായക്കാർ കത്തോലിക്കരായി തീർന്നതുപോലെ ചില കത്തോലിക്കർ യാക്കോബായക്കാരും ആയിപോയിട്ടുണ്ട്. മാനസാന്തരപ്പെടാത്ത വരുമായുള്ള വിവാഹം പഴയകുറുകാരുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ കർമ്മമായി മുടക്കപ്പെട്ടതോടെ ഇരുസമുദായങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പരം വളരെ അകന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റൻഡ് സാമീപ്യം നിമിത്തം കത്തോലിക്കരെയും അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളായ പല തെറ്റായ രീതികളും യാക്കോബായക്കാരിൽ കടന്നുകൂടി. സുറിയാനിസമുദായത്തിൽ കത്തോലിക്കരെയും വില്ലെനോപോലും തെക്കൻദിക്കുകളിൽ ചില യാക്കോബായക്കാർ വിചാരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. റോക്കോസിൻറയും മേലുസിൻറയും ശീസ്മകളും, സജാതീയനായ മെത്രാനെ ലഭിക്കുവാൻ നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങളും ഹേതുവാൽ പഴയകുറുകാരും പുത്തൻകുറുകാർ സഹോദരങ്ങളെ മിക്കവാറും വിസ്മരിച്ചു. എങ്കിലും സജാതീയ മെത്രാനെ ലഭിച്ചാൽ അത് പുത്തൻകുറുകാരുടെ മാനസാന്തരത്തിനു കാരണമാകുമെന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇവയും മറ്റും ചില സംഗതികളും നിമിത്തം ഇരുഭാഗത്തും പല തെറ്റായ രീതികൾ കടന്നുകൂടി. എങ്കിലും സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ യോജിയ്ക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഇരുകൂട്ടരിലും കടികൊണ്ടിരുന്നു.

കോട്ടങ്ങളല്ല, വരപ്പുഴ എന്നീ ഭരണങ്ങളിൽനിന്നു മാറി ലവീഞ്ഞു, ചെലലിക്കോട്ട എന്നീ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കീഴിൽ പഴയകുറുകാർ ചെന്റുപുഴന്നു കാലത്താണ് (1857—1896) മുമ്പു പറഞ്ഞ കോട്ടജൂപ്പ്രസ്ഥാനവും മാറ്റം അരംഭിച്ചത്. അന്നുമുതൽ പഴയകുറുകാരിൽ ഒരു നവചൈതന്യം കളിയാടിത്തുടങ്ങി. ലവീഞ്ഞു മെത്രാൻറെ കാലത്തു നിശ്ചയിക്കിയ മാനിക്കത്തനാരുടെ പരിശ്രമഫലമായി അഞ്ചു യാക്കോബായ പട്ടക്കാർ അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തിൽ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവരിൽ ഒരാൾ മാനാന മാത്രമത്തോടു തൊട്ടുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. പല പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും അവരെ അനുഗമിയ്ക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ പ്രസ്ഥാനം വിചാരിച്ചാൽ പുറപ്പെട്ടുപോയില്ല. പുനരൊരുപ്പെട്ടവരുടെ ജീവിതം മാത്രകായോഗ്യമായിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ സഭയിട്ടുപോകയും ചെയ്തു.

(Bp. A. Pareparambil, The Syians in Malabar, P. 153 sq.)

റോമായിൽനിന്നു അക്കാലത്തു വരുത്തിയ അന്തിയോക്കിയൻ തർക്കസായുടെ പ്രതികരണ മാനാനം, ചങ്ങനാശേരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ

ളിൽ ഇന്നും സൂക്ഷിയ്ക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ "റിട്ടു പ്രസ്ഥാനം" ഒരുവിധത്തിൽ അന്നാരംഭിച്ചു എന്നുപറയാം.

പഴയക്രൂരകാർക്കു നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ ലഭിച്ച 1891-ാം കാലം മുതൽ യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി അവർ കുരേക്കൂടി ഉണർന്നു പ്രവർത്തിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എറണാകുളത്തെ മാർ ജൂയിസുമെത്രാനച്ചൻ രചിച്ച "യാക്കോബായക്കാരാദിയായവരുടെ" മാനസാന്തരത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥന മിക്ക പള്ളികളിലും കന്യകാമാങ്ങളിലും ഇന്നും ജപിച്ചുവരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ പിൻഗാമിയായ മാർ അമ്മുസുതീടനാസുമെത്രാപ്പോലീത്തായാക്കോബായക്കാരുടെ മാനസാന്തരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു വേദപ്രചാരജോലിയിൽ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങൾ ചെയ്തു. അതിലേയ്ക്കു നിയുക്തരായ വൈദികർ തിക്ഷണതയോടെ ആ ജോലി നിർവഹിച്ചുതുടങ്ങി.

കന്നുകുളം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ തൃശൂർ നിന്നും മാനസാന്തരജോലി ആരംഭിച്ചു. ചെർളയം, ആത്താറ മുതലായ സ്ഥാനങ്ങളാണ് അവിടെനിന്നു സ്ഥാപിച്ചു കേന്ദ്രങ്ങൾ.

ഒരു പട്ടകാരനായിരിയ്ക്കുന്നതിൽ തന്നെ കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുവന്നു പുത്തൻക്രൂരകാരുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പല ആലോചനകൾ നടത്തിയിരുന്ന ഒരാളാണ് ചങ്ങനാശേരിലെ ഒന്നാമത്തെ വൈദികാലയക്ഷനായ മാക്കീൽ മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ കുച്ചാളശേരിൽ മെത്രാനച്ചൻ കാര്യസ്ഥൻ, മല്ലപ്പള്ളി, തിരുവല്ല മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടത്തിയ പ്രയത്നങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളവയാണ്. കാളാശേരിൽ മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആ ജോലി തുടന്നു നിർവഹിച്ചു. പരേതനായ പെ. ബ. തോട്ടാശേരിലുള്ളതെ ഈ അവസരത്തിൽ വിൻമരിയ്ക്കാവുന്നതല്ല.

കല്ലിശേരി, റാന്നി, കുറുർ, വാകത്താനം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കോട്ടയം രൂപതയുടെ ചുളപ്പറമ്പിൽ മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നടത്തുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾക്ക് എല്ലാവരും ദീപ്തസാക്ഷികളാണ്.

അയിരൂരും, പുതുപ്പള്ളിയിലും സുറിയാനി കമ്മെലീത്തരും ജോലി തുടങ്ങി.

യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന തെറ്റായ ധാരണകൾ മതപ്രസംഗങ്ങളും, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും, അഭിമുഖസംഭാഷണങ്ങളും മൂലം നിറഞ്ഞുതുടങ്ങി. യാക്കോബായയുടെ നിന്നും മറ്റൊരാളായിട്ട് നിന്നും വ്യക്തികളും കുടുംബങ്ങളും കത്തോലിയ്ക്കാവുകയെ ആഗ്രഹിച്ചു.

അപ്രതിക്ഷിതമായിട്ടുണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഇവിടെ എടുത്തു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. —

പുത്തൻകൂർ തെക്കുംഭാഗം സമുദായത്തിലെ ഒരു നേതാവ് ഒരു ടീവസം അപ്രതിക്ഷിതമായി കോട്ടയത്തു ചെന്നു ചുറ്റുമ്പിൽ മെത്രാനച്ചനെ കാണുകയും, അന്തിയോക്തിയൻ റിത്ത അനുവദിക്കുന്നതായാൽ തങ്ങളുടെ മെത്രാനാടുകൂടി കത്തോലിയ്യ രാക്വൻ തങ്ങളോടു ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തീരുമാനപ്പെടുത്തിയെന്നു ചൊല്ലി. ആയിടയ്ക്കു എന്താകട്ടെ വന്നിരുന്ന മാർപാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷനെ മെത്രാനച്ചൻ സംഗതി അറിയിച്ചു. അടുത്ത നവംബറിൽ (1920) മാർപാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പഴയകൂറു മെത്രാന്മാർ നാലുപേരും സമ്മേളിയ്ക്കുകയും ഏതെങ്കിലും സാധ്യത്തിനായി റോമ്മായിലേക്കു ഒരുപക്ഷ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന യാക്കോബായ വൈദികരെ അന്തിയോക്തിയൻ റിത്തിൽ സ്വീകരിക്കാമെന്നു 1921 ജൂലായി 5-ൽ റോമ്മായിൽ നിന്നു അനുകൂലമായ തീരുമാനമുണ്ടായി. അതിങ്ങനെയാണു്:—

This Sacred Congregation after maturely examining the matter has come to the determination to permit the Jacobite Priests who return to the Catholic Church to conserve their own Rite provided nothing is found contrary to the integrity of faith and does not result in any way superstitious. In accepting the said Priests the most Rev. Ordinaries should make an accurate inquiry in order to satisfy themselves that the Sacrament, especially Baptism and Sacred Ordination have been validly administered to them. In any case, I recommend the greatest prudence on such an argument that no regrettable inconvenience may come from."

പഴയകൂറു മെത്രാന്മാർക്കു ലഭിച്ച ഈ നിർണ്ണയം കോട്ടയം മെത്രാനച്ചൻ തീരുമാനപ്പെടുകൊണ്ടു് ഒരു പരസ്യലേഖനത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ സമയമായപ്പോൾ ആരും മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. തെക്കുംഭാഗം പുത്തൻകൂറു സമുദായത്തിലെ മെത്രാനും കോട്ടയം മെത്രാനും മണ്ടപ്പുറം തമ്മിൽ കണ്ടു സൗഹാർദ്ദത്തോടെ സംസാരിയ്ക്കുകുടി ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

(ഫാദർ നെടുമ്പിറ അമ്പർകുറു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള "പുനരൊക്രമപ്രകാശിക"യിൽ ഈ സംഗതികളെല്ലാം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

റോമ്മായിൽ നിന്നു ലഭിച്ച പ്രസംഗത്തെ അനുവാദപ്രകാരം തൃശൂർ, കോട്ടയം, ചങ്ങനാശേരി എന്നീ രൂപതകളിൽ ചില യാക്കോബായ വൈദികർ അന്തിയോക്കിയൻ റീതിൽ സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടു. പട്ടക്കാരുടെ ജനങ്ങളും അന്തിയോക്കിയൻ റീതിൽ ഇപ്പോഴും കോട്ടയം രൂപതയിൽ സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

1921-ലെ പ്രസംഗത്തെ തിരുമാനത്താൽ ലവിഞ്ഞു മെത്രാനായ റെൻറ കാലത്തു സമാരംഭിച്ച "റീതു പ്രസ്ഥാനം" ബലിഷ്ഠമായ രെടി സ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഉറപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും അന്തിയോക്കിയൻ റീതിലുള്ള ഒരു ഭാഗം പട്ടണ അന്നുണ്ടായില്ല. അതിനു അധിക കാലതാമസം വേണ്ടിവന്നില്ലെന്നു ഉടനെ പ്രസ്താവിയ്ക്കുന്നതാണ്.

കൊല്ലം രൂപതയുടെ ബെൻസിഗർ മെത്രാനായ തിരുമനസ്സിലേ പരിശുദ്ധർ സ.ബന്ധിച്ചു സ്വല്പം പ്രസ്താവിയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. തന്റെ മുൻഗാമികളായ കമ്മേലീത്താ മെത്രാന്മാരേയും മിഷ്യനറിമാരേയും അനുഗമിച്ചു പുത്തൻകൂർകാരടെ മാനസാന്തരത്തിനായി അത്യധികം അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് ബെൻസിഗർ മെത്രാനായ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്. റാമല്ലൂർ, കൊട്ടാരക്കര, നൂറനാട്ടു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ ഫലമായി ഏതാനും വൈദികരും ഒട്ടവളരെയേറിയ ജനങ്ങളും കത്തോലിയ്ക്കാസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ട പട്ടക്കാർ കൽദായ റീത്താണ് സ്വീകരിച്ചത്. ഫാദർ റിബേയീറൊ, ഫാദർ പെരെയിരാ (പിന്നീടു കോട്ടാർ മെത്രാൻ) മുതലായ വൈദികർ ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധ ആരാധന വിസ്മരിയ്ക്കപ്പെടാൻ പറ്റാത്തതുപോലെ, കൊട്ടാരക്കര, തുമ്പമുക്ക് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ സുറിയാനി കമ്മേലീത്തരും ബെൻസിഗർ മെത്രാൻ തിരുമനസ്സിലെ കീഴിൽ ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ പുത്തൻകൂർ സമുദായത്തിൽ വലിയ ഒരിടക്കമുണ്ടായപ്പോഴാണ് നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർക്കു കാണുവാൻ ഇടയാക്കാത്ത ആ സംഗതികാണുവാൻ അവരുടെ അയോഗ്യപിൻഗാമികളായ നമുക്കിടവന്നത്. ആ സംഗതിയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിയ്ക്കാം.

മെത്രാൻ ക്ഷീയം പുനരെഴുതലും.

വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ തോൽവിയടഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിൽ കത്തോലിയ്ക്കാസഭയിൽ ചേരവാൻ പശ്ചാത്താപകാരായ ചിലർ വട്ടശരിൽ ഗീവർഗീസു മാർ ടിബന്നാസിയ്ക്കു സിനോട്ട് അക്രമിച്ചു. പാത്രീയ കീസീനെ കാണുവാൻ പോയവഴിയ്ക്കു അദ്ദേഹം ബഗദാദിലേ കത്തോലിയ്ക്കാ സുറിയാനി മെത്രാനെ സന്ദർശിച്ചു. മാർ യൂലിയ്ക്കു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മടക്കയാത്രയിൽ വീണ്ടും അവിടെ കയ

റവാൻ സാധിച്ചില്ല. കേരളത്തിൽ മടങ്ങിവന്നു കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്തിയോക്കിയാ കൂത്താലിയ്ക്കാ സുറിയാനി പാത്രിയക്കീസായ മാർ അപ്രേം റഹമാനിയിൽ നിന്നു ഒരു ലേഖനം മാർ ദിവന്നാസിയുസു കൈപ്പറ്റി. മാർ ദിവന്നാസിയുസു തന്നെ ചെന്നു കാണാത്തതിൽ താൻ പരിഭവിയ്ക്കുന്നു എന്നും, മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽ പെട്ട മേല്പട്ടക്കാരെ റീത്തോട്ടം അധികാരത്തോടു കൂടി കൂത്താലിയ്ക്കാസഭയിൽ സ്വീകരിയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടതെല്ലാം താൻ ചെയ്യാമെന്നും റഹമാനി പാത്രിയക്കീസ് ആ എഴുത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. മെത്രാൻ കക്ഷിയിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ ഓരോരുത്തരായി മാർ ദിവന്നാസിയുസു ഈ എഴുത്തുകാണിച്ചു. താൻ പുനരെകൃത്തിനു സന്നദ്ധനാണെങ്കിലും ജനങ്ങളോടു ആലോചിക്കണമെന്നു മാർ ദിവന്നാസിയുസു മറുപടികൊടുത്തു ബൈഥനിയുടെ മാർ ഇവാന്റിയൂസിനെകൊണ്ടായിരുന്നു ആ മറുപടി തയ്യാറാക്കിയതു്. റോമ്മായുമായിട്ടുനരിട്ടു എഴുത്തുകുത്ത നടത്തുന്നതാണ് ജനങ്ങൾക്കിഷ്ടമെന്നു് റഹമാനി പാത്രിയക്കീസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ എഴുത്തിനു മറുപടി എഴുതി. പരേതനായ മി. ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീലും മററുമാണ് ഈ നിർദ്ദേശം നൽകിയതു്. അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തുകാരായ കൂത്താലിയ്ക്കരുപയോഗിയ്ക്കുന്ന തക്ലായും മററും വരുത്തി യാക്കോബായ തക്സായോടു ഒത്തുനോക്കുകയും ചെയ്തു.

റഹമാനി പാത്രിയക്കീസിനെ അറിയിച്ചതുപോലെ റോമ്മായിലേയ്ക്കു നേരിട്ടു എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തുവാൻ ബൈഥനിസ്ഥാപകൻ നിയുക്തനായി. ഫാദർ ബെന്യമിനോ വഴി പേരുവയ്ക്കാതെ റോമ്മായുടെ നയമറിയുവാൻ ബൈഥനിസ്ഥാപകൻ റോമ്മായിലേയ്ക്കു ഒരഴുത്തയച്ചു. അനുകൂലമായ മറുപടി ലഭിച്ചുതോടെ, ബൈഥനിയുടെ മാർ ഇവാന്റിയൂസു മെത്രാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം 1926-ൽ രണ്ടാമത്തെ (വാകത്താനത്തെ) കാസോലിയ്ക്കായുടേയും, ഇപ്പോഴത്തെ കാസോലിയ്ക്കായുടേയും (അന്നു കണ്ടാ മെത്രാച്ചൻ) തന്റേറയും പേർക്ക് വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസു മാർ ദിവന്നാസിയുസിന്റെ സമ്മതത്തോടെ പുനരെകൃതം സാധിച്ചുകിട്ടുവാൻ റോമ്മായിലേയ്ക്കു ഖർച്ചമായ രേപേക്ഷ അയച്ചു. മറ്റെല്ലാവർ നിശ്ചയിയ്ക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു പുരാതന സഭയോടു യോജിയ്ക്കുവാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു കാണിച്ചു ഇപ്പോഴത്തെ കാസോലിയ്ക്കാബാവാ (അന്നു കണ്ടാ മെത്രാച്ചൻ) തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സ്വന്തം കൈപ്പട്ടയിൽ എഴുതിയ ഒരഴുത്തു ബു്ളോക്കാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരവും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽ പെട്ട മേല്പട്ടക്കാരുടെ പട്ടം സാധുവാണോ എന്നും മററും റോമ്മായിൽ നിന്നു പല അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി. അങ്ങനെയിരിക്കെ വട്ടിപ്പണക്കേസു മെത്രാൻ കക്ഷി ജയിച്ചു. രണ്ടാ

മത്തെ (വാക്യത്താനത്തെ) കാസോലിയ്ക്കോ കാലംചെയ്യുകിണ്ടം മെ
ത്രാച്ചൻ ഇപ്പോഴത്തെ കാസോലിയ്ക്കോ ആവുകയുചെയ്തു. മാർ ഈവാ
നിയ്യസ് ബെഥനിയുടെ ആർച്ചുണിയോപ്പായി. പാമ്പാടി മാർ ഗ്രീ
ഗോവിയ്യസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും. മാർ രീയോഫിലസ് തിരുമനസ്സു
കൊണ്ടും മെത്രാന്മാരാക്കപ്പെട്ടു.

മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽപെട്ട മേല്പട്ടക്കാർ ഏല്പാം അധികാരം
നൽകികൊണ്ടു് അന്തിയോക്കിയർനിടയിൽ കത്തോലിയ്ക്കരായി സ്ഥി
കരിയ്ക്കാമെന്നും, അവരെ ഓരോരുത്തരേയും തനിച്ചുതന്നിച്ചു നേരിട്ടുക
ണ്ടു് അവരുടെ ഉത്തരമെന്തെന്നു് അറിയിയ്ക്കണമെന്നും ബെഥനിയു
ടെ മാർ ഈവാനിയ്യസിന്റെ പേർക്കു് റോമ്മായിൽനിന്നു എഴുതി
വന്നു. കേസു ജയിച്ചല്ലൊ എന്നായിരുന്നു ഇപ്പോഴത്തെ കാസോ
ലിയ്യായുടെ മറുപടി. നമ്മുടെ പുറകെ വല്ലവരും പോരുമോ എ
ന്നത്രേ വട്ടശേരിൽ തിരുമേനി ഉത്തരിച്ചതു്. പരുമല സെമിനാരി
മുതലായവ ഇടംവച്ചു പോകണമല്ലൊ എന്നൊരാശങ്കയും അദ്ദേഹം
പ്രദർശിപ്പിയ്ക്കാതിരുന്നില്ല. ചാക്വോവോ ഇതൊക്കെ കൊണ്ടുപോ
കുംമാ എന്നുപോലും തുടങ്ങിയപ്പോൾ മാർ ഈവാനിയ്യസ് ചോദി
ച്ചുപോയി. പോകയാണെങ്കിൽ താൻ ബാപ്താക്കക്ഷിയിലേയ്ക്കു
പോകയുള്ളു എന്നത്രേ പാമ്പാടിമെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞതു്. പിതാ
വു പറയുന്നതു ഞാൻ സമ്മതിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു എന്നുത്തരിച്ചുകൊണ്ടു് മാർ
തിയോഫിലസ് സമ്മതം നൽകി.

മാർ ഈവാനിയ്യസ് സംഗതികളെല്ലാം റോമ്മായിൽ അറിയി
ച്ചു. അവസാന തീരുമാനം മാപ്പായുടെ പ്രതിപര്യന്തനായ അഭിവന്ദ്യ
തിരുമേനി എഡ്വേർഡ് മുണി അവർകൾക്കു് റോമ്മായിൽനിന്നു
അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടു. അതിലെ ചിലഭാഗങ്ങൾ അനുപദമായും അ
ല്ലാതെയും ഇവിടെ ഉദ്ധരിയ്ക്കാം:

“മെത്രാൻകക്ഷിയിൽപെട്ട കേരളീയ യാക്കോബായ മെ
ത്രാന്മാർ, കരക്കൂടി വിശദമായിപ്പറഞ്ഞാൽ ബെഥനീ
മെത്രാപ്പോലീത്താ അഭിവന്ദ്യ മാർ ഈവാനിയ്യസും, അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപമെത്രാൻ മാർ രീയോഫിലോസും ക
ത്തോലിയ്ക്കാസഭയോടു ചെങ്കുണ്ണപ്പട്ടയാൻ പ്രകാശിപ്പിച്ച
അവരുടെ ആഗ്രഹം ഈ വിശുദ്ധ സംഘത്തിൽപെട്ട അ
ത്യന്ത കർദ്ദിനാളായ മാർ ഈ ജൂലായി (1930) 4-ാം-ന
ന്നു പുണ്യസമ്മേളനത്തിൽ പരിശോധനയ്ക്കുടത്തു. മെ
ത്രാൻകക്ഷിയിൽപെട്ട അഞ്ചു മെത്രാന്മാരിൽ ഒരാളും
1926 നവംബറിൽ അപേക്ഷ തയ്യാറാക്കിയ ദേഹവും ആ
യ മാർ ഈവാനിയ്യസ് മറ്റു രണ്ടു മെത്രാന്മാർക്കേയും ത
ന്നോയും പേർക്കു് അന്നു പ്രകാശിപ്പിച്ച ആഗ്രഹത്തിൽ

വിശ്വസ്തനായി നിലനിൽക്കുന്നു എന്നുള്ള സംഗതിയും, മാർ തുവാന്റിയും അപകാരംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപമെത്രാൻ മാർ തിയോഫീലോസും (ഇദ്ദേഹം ഒരേ നിശ്ചയങ്ങൾക്കും ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും കൈയൊപ്പ വച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തോടു യോജിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു) ഇവിടെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള അറിവുകൾക്കനുസൃതമായി യോഗ്യന്മാരും, സത്യവാന്മാരും, കുറവുവന്നവരും, നല്ലവണ്ണം മതിയ്ക്കപ്പെടുന്നവരും (persone digne, sincere, superiori ad ogni eccezione bene stimate) ആണെന്നുള്ള സംഗതിയും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടു്.....” അവരെ കത്തോലിയ്ക്കാസഭയിൽ സ്വീകരിയ്ക്കണമെന്നതീരുമാനിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. അന്തിയോക്കിയ യാ ളെല സുറിയാനി റീതു അവരുടെയിടയിൽ പരിചരിക്കപ്പെടുമെന്നു ഉറപ്പു നൽകുന്നു.....” രണ്ടു മെത്രാന്മാരും അവരുടെ ഉദ്യോഗത്തിലും അധികാരത്തിലും സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെടുമെന്നും ഉറപ്പു നൽകുന്നു.....ആളിന്നടുത്ത സ്ഥാനമായി അർച്ചുബിഷോപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നു സംജ്ഞയാടെ മാർ തുവാന്റിയും ബൈഥനിയെ മെത്രാനും മാർ തിയോഫീലോസു തിരുവല്ലാ മെത്രാനും ആയി കരുതപ്പെടും..... ഇപ്പോഴത്തെ കാസോലിയ്ക്കാ മാനസാന്തരപ്പെടാത്തതിനാൽ കാത്തോലിയ്ക്കാ സംജ്ഞയേറ്റാറിടയാ കാസോലിയ്ക്കായെപ്പാറിടയാ പതിപാടിയ്ക്കേണ്ടി ആവശ്യമില്ലബൈഥനി അർച്ചു ബിഷോപ്പും തിരുവല്ലാ മെത്രാനും തൽക്കാല സാഹചര്യങ്ങളിൽ അന്തിയോക്കിയ കത്തോലിയ്ക്കാ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീനെ ആഗ്രഹിക്കാതെ തിരുസി.ഹാസനത്തിനു നേരിട്ടു കീഴ്പ്പട്ടിരിയ്ക്കും....തക്ലാ മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ തെരുകൾതിരുത്തി ഉപയോഗിയ്ക്കാവുന്നതാണു്.....പുനരെകൃഷ്ടപ്പെടുന്നവരോടു അടുത്തു താമസിക്കുന്നവരായ ചങ്ങനാശേരിയുടെ കാളാശേരിൽ യാക്കോബു മെത്രാനെയും.... കൊല്ലത്തെ ബൈൻ സിഗർ മെത്രാനെയും പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിയ്ക്കുവാൻ ഡെലിനററു അപ്പസ്തോലിയ്ക് നിയമിയ്ക്കണം..... അന്തോയോക്കിയൻ റീതുക്കാരായ സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കരെന്നോ, സീറോ അന്തിയോക്കിയൻ റീതുക്കാരായ മലബാർ കത്തോലിയ്ക്കരെന്നോ, മലബാർ അന്തിയോക്കിയൻ അഥവാ സീറോ മലബാർ അന്തിയോക്കീൻ സഭാംഗങ്ങളെന്നോ പുനരെകൃഷ്ടപ്പെടുന്നവർ വിളിക്കപ്പെടാം. കൽദായ റീതുക്കാരായ മലബാർ കത്തോലിയ്ക്കരിൽ നിന്നു ഈ വിധത്തിൽ അവരെ തിരിച്ചറിയേവുന്നതാണു്....

ഡെലിഗേറ്റ് അപ്പസറ്റോലിയൂ നേരിട്ടോ, ബെൻസിഗർ
മെത്രാൻ വഴിയോ അല്ലെങ്കിൽ വേറെ ആരെങ്കിലും വഴി
യോ പുനരുകൃഷ്ടപ്പെടുന്ന മെത്രാന്മാരെ സഭാശിക്ഷയിൽ
നിന്നു വിമോചിയ്ക്കയും, മാതസാന്തരപ്പെടുന്ന പട്ടക്കാറെ
യും ജനങ്ങളെയും കൊണ്ടു തക്കതെന്നു തോന്നുന്ന രീതി
യിൽ വിശ്വാസസത്യം ചെയ്യിയ്ക്കയും വേണം.....

(The Apostolic Delegation of the East Indies
Prot. No. 2035/30-)

പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിന്റെ ഈ തീരുമാനം വേണ്ടപ്പെ
ട്ടവർക്കെല്ലാം അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടു. പെരുന്നാട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന
ബെഥന്യാഗ്രമസ്ഥന്മാർ അവിടം വിട്ടു വെണ്ണിക്കുള്ളതു താമസമാക്കി
അവരുടെ കൂടെ മാർ ഈവാനിയൂസും തിരുമേനിയും താൻ സ്ഥാപിച്ച
ആ ആശ്രമത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോന്നു.

മസ്നം സെപ്റ്റംബർ ൨൦-ാംനം

മാർ ഈവാനിയൂസുതിരുമേനിയേയും മാർ തിയോഫിലോസുതി
രുമേനിയേയും കത്തോലിക്കാസഭയിലേയ്ക്കു സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ കൊല്ലം
മെത്രാൻ ബെൻസിഗർ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നിയുക്തനായി. ചങ്ങനാ
ശേരി മെത്രാൻ കാളാശേരിൽ മാർ യാക്കോബു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും
കോട്ടാർ മെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മോൺ ലോറൻസു
പെരെയിര തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും സന്നിഹിതരായിരിക്കെ, ഓലിക്ക
രെയ്ക്കു തന്റെ മെത്രാസന പ്രർത്ഥനാലയത്തിൽനിന്നു കൊല്ലം മേ
ത്രാൻ ഡോ. ബെൻസിഗർ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു 1൮൪൦ സെപ്റ്റം
ബർമാസം 20-ാംനം ശനിയാഴ്ച ബെഥന്യയുടെ മാർ ഈവാനിയൂസു
മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും തിരുവല്ലയുടെ മാർ തിയോഫിലോസു മെ
ത്രാനേയും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ യഥായോഗ്യം സ്വീകരിച്ചു.

അടിവന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീമാന്മാരായ പുലിക്കോട്ടു യൌസേപ്പ് റമ്പാ
നും ചേപ്പട്ടു പീലിപ്പോസു റമ്പാനും, ബെഥന്യ സന്യാസികളിൽ ഭൃ
ശിപക്ഷവും, ബെഥന്യ സന്യാസിനികൾ എല്ലാവരും പുനരുകൃഷ്ടപ്പെ
ട്ടമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ അനുഗമിച്ചു. പട്ടക്കാരു ജനങ്ങളും ദിവസംപ്ര
തി കത്തോലിക്കാ സഭയിലേയ്ക്കു വന്നുതുടങ്ങി.

അന്തിയോക്ഷിയൻ റീത്തിൽ പെട്ട സീറോ
മലങ്കര ഭരണഘടന

മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽ പെട്ട കാസോലിയോയേയും മലങ്കര മെ
ത്രാപ്പോലീത്തായേയും മറ്റു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരേയും അവരുടെ ഉദ്യോഗ
ത്തിലും അധികാരത്തിലും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ സ്വീകരിയ്ക്കു

വാൻ രോമ്മാ സിംഹാസനം തയ്യാറായിരുന്നു എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു വിശദമായിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ കാസോലിയ്യായും മരങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായും പുനരെകൃത്തിനു വഴിപ്പെടാത്തതിനാൽ, കാസോലിയ്യായും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ ഭരണഘടന പുനരെകൃപ്പെടുത്തുന്നവഴായി ഏല്പെട്ടതുവാൻ രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിനു സാധിച്ചില്ല. തന്നിരിക്കുന്ന ഭവനം റീബിൽഡിംഗ് ഭരണഘടന ഏല്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നു. കാസോലിയ്യായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും പുനരെകൃപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക, യാക്കോബായ സഭയിലുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ഒരു സ്ഥാനം മാത്രമേ ബെഥനി മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും തിരുവല്ലാ മെത്രാനും ലഭിക്കുകയായിരുന്നുള്ളൂ.

പുനരെകൃപ്പെടുത്തുന്നവഴായി ഒരു ഭരണഘടന (Hierarchy) ഏല്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭമായി 1932 ഫെബ്രുവരി 13-ൽ മാർ ഈവാന്യൂസിനു "ഫോസിലാ ആർച്ച് ബിഷോപ്പ്" എന്നും മാർ തീയോഫിലോസിനു "ആരാച്ച് മെത്രാൻ" എന്നും സ്ഥാനസംജ്ഞകൾ നൽകപ്പെട്ടു. അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് അതേകൊല്ലം ജൂൺ 11-ൽ മാർ ഈവാന്യൂസിനു തിരുമനിയെ തിരുവനന്തപുരം ആർച്ച് ബിഷോപ്പ്—മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയും മാർ തീയോഫിലോസിനു തിരുമനിയെ അർച്ച്ഡീക്കൻ ആയും ഉപമെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ തിരുവല്ലാ മെത്രാനായും 11-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഉയർത്തുകയും അങ്ങനെ അന്ത്യോക്കിയൻ രീതിയിൽ പെട്ട സിറോ-മലങ്കര ഹയറാർക്കി സ്ഥാപിതമാവുകയും ചെയ്തു. (Syro-Malankarenses ritus antioche)

ഹയറാക്കി സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ മാർ ഈവാന്യൂസിനു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് രോമ്മായിലുണ്ടായിരുന്നു. സത്യസഭയിൽ നിന്നു ഭിന്നിച്ചുനിൽക്കുന്ന ദേശീയ നസ്രാണികളെ രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ ഇത്രവലിയ ഒത്താശകൾ ചെയ്തു മഹാമനസ്സു് കണ്ട ആ സംപൂജ്യപുരുഷൻ 11-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെ "പാലിയം" എന്ന സ്ഥാനനാമം മാർ ഈവാന്യൂസിനു തിരുമനിയെ അർപ്പിച്ചു.

മാർ ഈവാന്യൂസിനു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തിരിച്ചുവന്നുടനെ ഹയറാക്കി സ്ഥാപനത്തിന്റെ തിരുവെഴുത്തുകൾ യഥാവിധി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അന്നു സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞു് തിരുവനന്തപുരം കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ ആശ്രമത്തിൽ സന്യസിച്ചിരുന്ന ബെസിയർ മെത്രാൻ (മെത്രാപ്പോലീത്താ)-തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണു് തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്ന പ്രധാന ചടങ്ങുകളിൽ സർവ്വപ്രധാനമായ ഭാഗം വഹിച്ചതു്. എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ജോസഫ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്

സ്ത്രീലെ മുന്തിൽവച്ചായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയൂസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പതിവുള്ള വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്. തിരുവല്ല രൂപതയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചടങ്ങുകളും യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു.

ഏതൊരുമന്ത്രിയാതെ മാർ തീരോഫിലോസ് തിരുമേനിയും റോമ്മായിലെത്തി 11-ാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പായെ മുഖം കാണിച്ചു.

വേറെ രണ്ടു മേല്പട്ടക്കാർ കൂടെ

1930 സെപ്റ്റംബർ 20-ൽ നടന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പുനര്രെക്ഷ്യം കഴിഞ്ഞു് അതേ സംവത്സരത്തിൽ തന്നെ മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ മാർ ഫിലോക്ലീനോസിനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു.

1931-ൽ ഏലിയാസ് പാത്രിയക്കീസ് കേരളത്തിൽ വന്നപ്പോൾ വട്ടശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ടിന്നാസിയൂസിന്റെ മുടക്കു തീർത്തു. എന്നാൽ കാസോലിയ്ക്കായെ അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചില്ല. (ഏലിയാസ് പാത്രിയക്കീസ് ഓമല്ലൂർ മഞ്ഞനിക്കരയൊണല്ലൊ കബരടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്.)

1933-ൽ മെത്രാൻ കക്ഷിയിലേയ്ക്കു യൗസേപ്പു മാർ സെവേറിയൂസ് മെത്രാനായി വാഴിയ്ക്കപ്പെട്ടു. 1934-ൽ വട്ടശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ടിന്നാസിയൂസ് മരിച്ചതോടെ മെത്രാൻകക്ഷിക്കാരുടെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം കാസോലിയ്ക്കായിൽ തന്നെ നിക്ഷിപ്തമായി. സമാധാനാലോചനയ്ക്കായി കാസോലിക്കാണുവാ ശീരയ്ക്കുപേരായി പാത്രിയക്കീസിനെ കണ്ടെങ്കിലും ഫലം ഒന്നുമുണ്ടായില്ല.

1937-ൽ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ യൗസേപ്പു മാർ സെവേറിയൂസ് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നു. അനാരോഗ്യം നിമിത്തം വിശ്രമിയ്ക്കുന്ന മാർ തിരോഫിലോസിനു പകരം അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ അപ്പസ്റ്റോലിയ്ക്കു ആയി മാർ സെവേറിയൂസ് തിരുമേനി ഇപ്പോൾ തിരുവല്ല രൂപതയെ ഭരിയ്ക്കുന്നു.

1937-ന്റെ ശേഷം മാർ തെൻദോസിയൂസ്, തോമ്മസ് മാർ ടിന്നാസിയൂസ്, മെത്രാൻകക്ഷിക്കാരുടെ മേല്പട്ടക്കാരായി വാഴിയ്ക്കപ്പെട്ടു. കക്ഷിമാറിയ അറുഗേൻ മാർ തിമൊത്തീയൂസ്, ഇപ്പോൾ മെത്രാൻകക്ഷിയിലുണ്ടു്.

ബാവക്കക്ഷിയിൽ പെട്ട യാക്കോബായതെക്കുംഭാഗരുടെ മെത്രാൻ തോമ്മാ മാർ ടിയൂസ് കോറോസ് 1939-ൽ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1944-ൽ അദ്ദേഹം നിയുക്തനാവുകയും ചെയ്തു.

മാർ ടിയൂസ് കോറോസിന്റെ സ്ഥാനത്തു യാക്കോബായതെക്കുംഭാഗരെ അഭിവാദ്യം അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ താമരപ്പള്ളിലച്ചൻ അവർകൾ ഭരിച്ചുവരുന്നു.

ബാവാക്കുടിയും മെത്രാൻ കക്ഷിയും തമ്മിൽ ഇപ്പോൾ സമുദായക്കേന്ദ്ര നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതല്ല. 1943-ൽ ഉണ്ടായ വിധി മെത്രാൻകക്ഷിയ്ക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നു. ബാവാക്കുടിയ്ക്ക് ആ വിധിയിന്മേൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കേസിലെ അഭിപ്രായം മേൽ മാർ തീമോത്തെയുസ് ബാവാക്കുടിയ്ക്ക് നിന്നു മാറി മെത്രാൻകക്ഷിയിൽ ചേർന്നു. പാത്രീയക്കിസ് അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കി.

വട്ടിപ്പണക്കേസിലെ വിധി പറഞ്ഞശേഷം ബാവാക്കുടിയും മെത്രാൻകക്ഷിയും തമ്മിൽ പല സന്ധിയാലോചനകളും നടന്നിട്ടുണ്ട്. 1931-ൽ ഇൻഡ്യാവൈസ്രോയിയുടെ സഹായപോലും ഇതിലേയ്ക്കായി ഇരുകക്ഷികളും അഭ്യർത്ഥിച്ചു. സന്ധിയ്ക്കുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഇപ്പോഴും നടക്കാതിരിയ്ക്കുന്നില്ല.

ഉപസംഹാരം.

കുറുപ്പിട്ട സത്യം നടന്നതോടെ സുറിയാനി സമുദായം രണ്ടായി പിളർന്നുപോയി. ശീസ്മയിൽ നിപതിച്ചു ഭിന്ന സഹോദരങ്ങളുടെ പുനരൊരുത്തീകരണത്തിന് ഇരുകക്ഷികളും ഇന്നോവരെയും ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചു കൊണ്ടാണു് ഇരുന്നിട്ടുള്ളതു്. വ്യക്തകളും, കിടംബങ്ങളും, പള്ളികളും പുനരൊരുത്തപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും ഭിന്നകക്ഷിയിലേ മേല്പട്ടക്കാരുടെ പുനരൊരുത്തം കാണാൻ നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർക്കു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചില്ല. പലതരത്തിലുള്ള ശ്രമങ്ങളും ഇച്ഛാഭംഗവും അവർക്കു നേരിട്ടു. അത്രപി ഹേതുവാൽ സ്വഭവനം വിട്ടിറങ്ങിയ ഒരാൾ അഭിമാനകുടുംകൂടാതെ അവിടെ തിരിച്ചെത്തുവാൻ അഭിലഷിച്ചു പ്രയത്നിക്കുന്നതുപോലെയാണു് കുറുപ്പിട്ട സത്യം നടന്ന കാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ നമ്മുടെ ഭിന്ന സഹോദരങ്ങൾ വർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അഭിമാനം അശേഷം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അവർ മാത്രസഭയിലേയ്ക്കു പിൻതിരിയുവാൻ വീണ്ടുപ്രസാദനവും അന്തിയോക്കിൻ സുറിയാനി ഭരണഘടനയും ആകുന്ന രാജപാഥ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ 11-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് വെട്ടിത്തെളിച്ചു. അതേ തുടർന്നു്, നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കാത്തതു് ഇന്നിതാ നമ്മൾ കാണുന്നു. ഭിന്നകക്ഷിയിൽ പെട്ട ഒരു മേല്പട്ടക്കാരനല്ലാ നാലു മേല്പട്ടക്കാർ പുനരൊരുത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തുറിയ്ക്കൽ പരം പട്ടക്കാരു. സന്യാസിനീസന്യാസിമഠം, മുക്കാൽ ലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങളും പുനരൊരുത്തപ്പെട്ട മേല്പട്ടക്കാരെ അനുഗമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബാവാ മെത്രാൻ കക്ഷികളിൽ നിന്നും, മാർത്തോമ്മാക്കുടിയ്ക്കുനിന്നും, മറ്റു സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നും ആണു് ഈ പുനരൊരുത്തം നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ജാതികളും മറയ്ക്കാ

ദീസാ സിറിയക്കുന്നു. ഇതു കാണുന്ന നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ വാസ്തവത്തിൽ ഭാഗ്യമുള്ളവതന്നെ.

“നിങ്ങൾ കാണുന്നവ കാണുന്ന കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ—എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നവളരെ പ്രവാചകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും നിങ്ങൾ കാണുന്നവ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, എങ്കിലും കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവ കേൾക്കുവാനും. (ആഗ്രഹിച്ചു) എങ്കിലും കേട്ടില്ല.” ലൂക്കാ 10/28, 24.

കത്തോലിക്കാ ലോകം മുഴുവനും ഇതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ദൈവത്തിന് സ്മൃതിപാടുകയും ചെയ്യുന്നു: കത്തോലിക്കരും. അകത്തോലിക്കരുമായ സുറിയാനികളാരെല്ലാവരും ഇതിൽ പ്രത്യേകവിധം ആഹ്ലാദിക്കുന്നു; പ്രത്യേകവിധം ദൈവത്തിന് സ്മരണം. പാടണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേയും പുറന്മാർ കാണുവാനും കേൾക്കുവാനും ആഗ്രഹിച്ചു പരിശ്രമിച്ചു ആ സംഗതിയാണു് അവരുടെ അയോഗ്യ പിൻഗാമികളായ നമ്മൾ ഇന്നു കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്.

ഭിന്നിച്ചു നിൽക്കുന്ന സുറിയാനികളാരെ എല്ലാം കത്തോലിക്കാ സഭയോടു പുനരൊക്യപ്പെടുത്തുവാൻ നടത്തുന്ന പരിശ്രമങ്ങളിൽ പുനരൊക്യപ്പെട്ടവരും പഴയ കത്തോലിക്കരും ഒത്തോരുമിച്ചു് ജോലി ചെയ്യുന്നു. ഇടവകപ്പട്ടക്കാരും സുറിയാനി കമ്മേലീത്തരും ആയി റീത്തു മാറിയും മാറാതെയും കൽദായ വൈദികർ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലും തിരുവല്ലാ രൂപതയിലും വേല ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളെ എങ്ങിനെയൊണു് നമ്മൾ സത്യം ഗ്രഹിപ്പിച്ചേണ്ടതു്? അകത്തോലിക്കരായ പൌരസ്മൃതരെ കത്തോലിക്കാ സഭയിലേയ്ക്കു് ആനയിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവർ അവലംബിക്കേണ്ട ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ പണ്ഡിതനായ എം. ജുജി (M. Jugie) നുമുഖം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തരുന്നുണ്ടു്. തക്കങ്ങൾകൊണ്ടു് വലിയ പ്രയോജനമില്ല. നോട്ടുള്ള തക്കങ്ങൾ മിക്കപ്പാഴും ഉപദ്രവകരങ്ങളാണു്. നിരന്തരവും തീക്ഷ്ണവും ആയ പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ പ്രധാനോപകരണമായിരിക്കുന്നു. സഹോദരസ്നേഹം, ജീവിത നൈർമ്മല്യം, സൽപ്രവൃത്തികൾ, സ്നേഹസംഭാഷണം എന്നിവയാൽ നമ്മൾ സഭാപ്രശോഭിതരായി കാണപ്പെടട്ടെ. സംഭാഷണത്താലോ, പ്രസംഗത്താലോ, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളാലോ നമ്മൾ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു് സൌഹൃദത്തോടെ മാത്രമേ ആകാവൂ. എപ്പോഴും പ്രതിപക്ഷബഹുമാനം നമ്മിൽ—പ്രത്യേകം നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ—കളിയാടണം. എന്നാൽ സത്യത്തെ നാം വെളികഴിയുന്നതു്. ആ

മ്മനുയമനം; സുകൃതാഭ്യാസം, തപശ്രിയകര ആഭിയാധവയെ പുരസ്കരിച്ചും, ക്രിസ്തീയാദർശപ്രാപ്തിയെ ലക്ഷക്കിയും മചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കത്തോലിയ്യം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിയ്ക്കുവാൻ അവർക്കു സകല ബൗകയ്യങ്ങളും നമ്മൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ ധാരാളം അവരുടെ കയ്യിൽ ചെന്നെത്തട്ടെ.

(Cf. M. Jugie, Theol Dogm. Christ, Diss, Orient I p. 42)

നമ്മുടെ സൽപ്രവൃത്തികളിൽ പരിത്യാഗത്തിന്റു ഗണ്യമായ സ്ഥാനം നമ്മൾ നൽകണം. മാനനഷ്ടം, വസ്തുനാശം, ദേഹാപദ്രവം എന്നിങ്ങനെ പലതും പുനരെകൃപപ്പെടുന്നവർക്കു അനുഭവപ്പെടും. സ്നേഹിതന്മാരും ബന്ധുക്കളും അവരെപരിത്യജിച്ചെന്നുവരും. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസത്തെപ്രതി ഇവയെല്ലാം നമ്മൾ സഹിയ്ക്കണം. അങ്ങനെ നമ്മെത്തന്നെ നാം പരിത്യജിയ്ക്കുന്നതോടുകൂടി പുനരെകൃപപ്പെടുന്നവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതാണ്. "സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, കോതമ്പമണി നിലത്തുവീണ അഴിയുന്നില്ല എങ്കിൽ അതു തനിയെ ഇരിക്കുന്നു, അതു അഴിയുന്നു എങ്കിൽ വളരെ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു." (യോഹ. 12/34) ഇതായിരിയ്ക്കുന്നു നമ്മുടെ മുദ്രാവാക്യം. വന്ദ്യ തിരുമനീമാരുൾപ്പെടെ പുനരെകൃപപ്പെട്ടവർ സഹിച്ചു ക്ലേശങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചു ത്യാഗങ്ങളും അല്പമായ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ ഇത്രുവശം ഇത്രയധികം പുഷ്ടിപ്പെടുത്തിയതു? പുനരെകൃപപ്പെട്ടവർ എത്രയുണ്ടെന്നല്ല, എങ്ങനെയുള്ളവരാണ് എന്നതായിരിയ്ക്കട്ടെ നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയം. മതനിഷ്പക്ഷതയും, സത്യവിശ്വാസമില്ലാത്തവരും, മനുഷ്യാസികളും, ലൌകികലാഭമിച്ഛിയ്ക്കുന്നവരും ആയലക്ഷങ്ങൾക്കല്ല, പ്രത്യേക സജീവമായവിശ്വാസത്തോടും തീർണ്ണമായ ദണ്ഡോത്തോടുകൂടി പരിത്യാഗശീലനായി പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്ന ദൈവാരവ്യക്തിയ്ക്കാണ് പുനരെകൃപപ്രസ്ഥാനത്തെ ജയകിരീടം ധരിപ്പിയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതെന്നു നമ്മൾ അറിഞ്ഞിരിയ്ക്കണം.

സഭാസ്ഥാപകനായ മിശിഹാ നമ്മുടെ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തി സുരിയാനിക്കാരായ നമ്മുടെ കിന്നസഭോദർക്കുള്ളല്ലാം രക്ഷയുടെ ഏകമാറ്റമായ കത്തോലിയ്യം സഭയിൽ വന്നുചേരുവാൻ ഇടവരുത്തട്ടെ; ജാതികളും ഈ വൃക്ഷത്തോടു ഒട്ടിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടെ.

തിരുത്തു: പുറം 10 വരി 32,

5-ാം മേത്താമ്മായെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാഗത്തു 1766-മുസ് എഴുതിയതായി പറയുന്ന കർസോൻ പുസ്തകം 1768-നു മുമ്പാണ് എഴുതിയതു. ആകയാൽ അതിൽ പറയുന്ന മേത്താമ്മ 6-ാം മേത്താമ്മ ആകുവാനും പാടുണ്ട്. പുറം 33 വരി 29

സെബാസ്ത്യാനി മെത്രാൻറയും ചാണ്ടിമെത്രാൻറയും

പുനരഭ്യ പ്രസംഗീകരണങ്ങൾ.

- 1 ഗിരിഭീമം.
- 2 കഴൽകണ്ണാടി. By Rt. Rev. Rembn Joseph.
- 3 മലങ്കര സഭയുടെ എക്സ്പോസിഷൻ. By Mr. M. M. Varkey.
- 4 തിരുസഭയുടെ മാർപ്പാപ്പയുടെ.
By Ver. Rev. Fr. Dr. Placid T. O. C. D.
- 5 മാർപ്പാപ്പയുടെ പരമാധികാരവും അപ്രമാണിത്വവും. ,, ,, ,,
- 6 അന്ത്യോക്യാപാത്രീയ ക്ലീസ്. ,, ,, ,,
- 7 പൗരസ്ത്യസഭകൾ. ,, ,, ,,
- 8 എട്രാസൂസ് സുന്നഹദോസും റോമാമാർപ്പാപ്പായും. ,, ,, ,,
- 9 ക്രിസ്തീയശിശുവന്മാർ. ,, ,, ,,
- 10 അന്ത്യോക്യായിൽ എന്തുണ്ട്. ,, ,, ,,
- 11 നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ. ,, ,, ,,
- 12 മാർപ്പാപ്പയുടെ പരമാധികാരവും യാക്കോബായസഭാ റിക്കാർട്ടുകൾ. By Rev. Fr. Thomas Inchakkalody.
- 13 നേർവഴികൾ. By Rt. Rev. Remban Philipose
Chapatt
- 14 യാക്കോബായസഭയിൽ രക്ഷയുണ്ടോ? By Mr. A. Philipose,
M. A., B. L.
- 15 സത്യസഭയുടെ ഐക്യവും യാക്കോബായസഭയിലെ ചിതറിപ്പും. ,, ,, ,,
- 16 കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസം യാക്കോബായക്കാർക്കു സമീകാര്യമാ? By Rev. Fr. Thomas Vadachery L. D.
- 17 ഫാദർ കെ. റി. സഖരിയാസിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ.
By റവ. വി. ജെ. കുഞ്ഞാക്കോ.

Published by
C. I. Philipose
at The St. Joseph's Printing House, Tiruvalla.

MALANKARA
LIBRARY